

ONZE VOGELS

44e jaargang no. 8, 1983

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

seel

De

BONDSBUREAU

Aletta Jacobsstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom,
gironummer 1148324, telefoon 01640 - 3 50 07.
Geopend 08.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 15.00 uur.
's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), A. Dommerholt,
J. Forsten, J.J. Krol, A.J.F. Lammerse, E.J. Lensink,
Joh. M. van Pelt en A.F. Smit.

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 1 61 60.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 3 46 63.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalfsen, telefoon (05293) 12 57.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 33 26.

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen:

District Friesland: H. Suichies, Ruusbroeckstraat 28,
8913 HN Leeuwarden, telefoon (058) 15 16 92.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Grolstraat 126,
7885 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 1 30 06.
District Gelderland: P. Vierhuis, Veldkersmeen 22,
3844 RB Harderwijk, telefoon (03410) 1 60 68.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 26 08.
District Noord-Holland: G.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 1 13 98.
District Zuid-Holland: G.C. Goedschalk,
Akeleistraat 148, 2566 PC Den Haag,
telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4,
4561 WN Hulst, telefoon (01140) 1 38 16.
District West Noord-Brabant: J.C.W. Luijsterburg,
Nieuweweg 23, 4631 TC Hoogerheide,
telefoon (01646) 31 17.
District Oost Noord-Brabant: J.C. Vos, Braillestraat 2,
5361 AK Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: H.J. Nooijen, Reigerstraat 29,
5932 VX Tegelen, telefoon (077) 3 34 58.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:
Tj. Boersma, Verzetstraat 13, 8923 CP Leeuwarden,
telefoon (058) 66 60 37.
Tropen, parkieten etc.:
G. v.d. Meijden, Kempenlandstr. 27, 5283 CK Boxtel,
telefoon (04116) 7 45 29.
Zangkanaries:
W.J. Vermeij, Leppa 36, 9204 JE Drachten,
telefoon (06120) 1 72 42.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wende zich tot de secretaris van een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hieronder genoemde bedrag.

België: Bfr. 600,-, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 42,50, bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV. Indien men het maandblad per luchtpost wil ontvangen, wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend.

Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIAALCLUBS

Het lidmaatschap van de speciaalclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wend men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels en hun hybriden

G.J. Veenhuizen, Groenestraat 20,
3861 CM Nijkerk, telefoon (03494) 5 60 47
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Gras- en Grote parkieten

J.F.R. Burm, Burg. Geirnaerdstraat 23,
4564 CR St. Jansteen, telefoon (01140) 1 42 29
Entree f 5,-

Insecten- en vruchtenetende vogels

A.P. Wessels, Postbus 1591,
3000 BN Rotterdam, telefoon (010) 67 11 24
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Japanse meeuwen

A. Kok, Pals 29,
6931 DJ Westervoort, telefoon (08303) 23 58.
Contributie f 17,50 per jaar, entree f 5,-

Vorm- en Postuurkanaries

J.H. Wiersma, Brinkstraat 53,
3881 BP Putten, telefoon (03418) 5 18 80
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Zebravinken

J.G.J. van Valkenburg, Mergellaan 16,
3432 ZM Nieuwegein, telefoon (03402) 3 97 70
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 32,50 per kalenderjaar. Overmaking bij vooruitbetaling op giro 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonneer OV. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot er met december.

VOGELS

ISSN 0030-3224

ID VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 51.000)

EDACTIE

J. E. van Berkel
hr. Walraven
redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van ingeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties - ook die van leden en abonnees - moet een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere lichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de BvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

WAGEN OVER?

WAGERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Oostdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

WAZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 1222 LK Leiden.

WELURKANARIES aan: J.A. Barsch, Binnenhof 26, 6525 TN Nijmegen.

WORM- EN POSTUURKANARIES aan: H.K. v.d. Wal, Oortstraat 4, 8916 HC Leeuwarden.

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
WILDE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 19 september 1983.

IN DIT NUMMER

	pag.
Wilson paradijsvogel	322
Uitkomsten I	325
De NBvV dichterbij VIII	326
Kleurkanaries, klassieke kleuren Via	327
Van het district Zuid-Holland	328
Purperreiger	329
Import van drie zeldzame duiven	331
Primair	333
Bamboe-Papagaaiamadine	335
Een bedreigde Braziliaan: de goudkap aratinga	337
Onze Harzervogels	340
Speciaalclub Europese vogels en hun hybriden	341
De bruinborst rietvink	342
De dwergrietvink	343
De Gloster	344
Kleurkanaries, klassieke kleuren VIIb	348
Gehud als redder in de nood	349
Hawaii-havik	349
Zebravinken in 50 kleurslagen, de bruinmasker	350
Ziek zijn, beter worden	351
Voliere van de maand	352
Kalender 1983	353
Drie is genoeg voor de papagaai, Veilige attributen	354
Korte berichten	357
Vraag en Aanbod	358
Witte Akkerhoning klaver	363

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

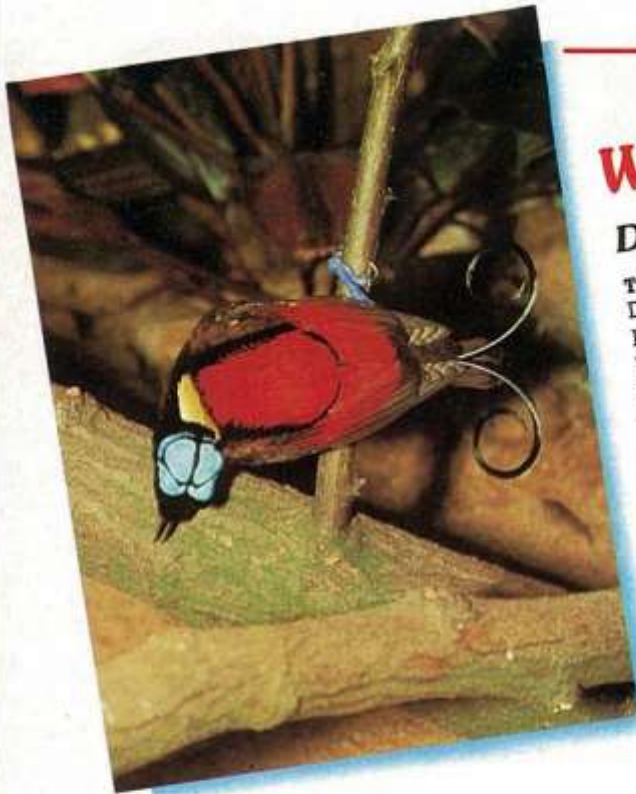
	pag.
Wolro luchtreiniging, Kemo	324
Vogelmarkt Boskoop	327
CéDé Vogelvoeders	330
Bogena, G.R., Gezasept, Jan de Vis	334
Gehu kooien, Zestron	336
Birdshop Holland, Hellingman	348
Burung-Li	351
CéDé	352
404, Hobby boekhandel, Blankensteyn, Crea, van Gelder	356
Vogel '84	357
Fauna Metaalwaren b.v.	358
Van Wijngaarden, Onri Mondo, Fauna Metaalwaren b.v.	359
Vogelmarkt Ermelo	360
Fauna Metaalwaren	361
VVR Vogelvoerderfabriek, van Keulen	362
Kalender '84	363
404	364
N.B.v.V.-service, Animal, N.B.v.V. Boekenservice	365
Witte molen	366

Foto voorplaat: Wilson's paradijsvogel

Vogelpark Walsrode/H. Müller

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset

Postbus 59, 3100 AB Schiedam - Telefoon (010) 62.29.22.

WILSONPARADIJSV

Diphylloides respublica

Tekst: G.M. Essenberg

De Wilsonparadijsvogel behoort samen met de Prachtparadijsvogel – *Diphylloides magnificus* – tot het aparte geslacht *Diphylloides*. Dit geslacht behoort tot de familie Paradisaeidea, wat bestaat uit Paradijsvogels en Prieelvogels; een grote familie, die echt niet uitvoerig beschreven kan worden in dit nummer van Onze Vogels. Toen de redactie mij echter vroeg een artikel te wijden aan het geslacht *Diphylloides*, ben ik zeer gaarne in de pen geklommen. In Onze Vogels van januari 1980 stond een algemeen stuk over paradijsvogels, hierin werden de Wilson- en de Prachtparadijsvogel bij het verkeerde geslacht geplaatst, nl. *Paradisaea*, hier moest U echter lezen *Diphylloides*.

Op de omslag ziet U de Wilsonparadijsvogel, deze komt voor op de eilanden van West Nieuw Guinea, Batanta en Waigeu.

Van deze soort bestaan geen ondersoorten.

De tweede soort van dit geslacht is de Prachtparadijsvogel, deze heeft nog verschillende ondersoorten, nl. *D.m. intermedicus*, *D.m. chrysopterus*, en *D.m. hunsteini*; deze vogels komen meestal voor in het gebergte van Nieuw Guinea op een hoogte van ongeveer 1500 meter. Ook op de eilanden van West Papua New Guinea, Misol en Salawati en het Japen eiland.

Van de Wilsonparadijsvogel wil ik ondanks de foto een kleine kleurbeschrijving geven, de prachtige borst en buik zijn immers niet te zien.

Boven op de kop ziet U prachtig blauw, dit bestaat uit naakte huid, met een zwarte tekening van zachte kleine veertjes, ook het vrouwtje bezit een dergelijke getekende kop. De kraag is goudgeel, de rug en binnenste slagpennen felrood, de buitenste slagpennen en staart bruin, het masker is zwart uitlopende vanaf de kin tot een zwarte tekening in de nek en rug. De snavel is zwart en de poten blauw.

De twee sierveren aan de staart zijn metaalblauw, deze veren bestaan uit een harde schacht zonder baarden, haakjes en andere zachte veerdelen.

Deze sierpennen zijn moeilijk te beschrijven, het zijn echt wel veren die echter alleen bestaan uit harde onderdelen. De lengte van deze veren is 4 cm. Ook de Prachtparadijsvogel bezit twee van deze veren.

Als de vogel zijn snavel opent tijdens de balts, zien we een prachtige geelgroene keel. De ogen zijn bruin zowel bij de man als vrouw.

Het formaat is 17 cm exclusief de sierveren.

Het vrouwtje van de Wilsonparadijsvogel bezit ook een mooie blauwe kop zoals hierboven al beschreven werd, ook haar snavel is zwart en de poten blauw, de rug, vleugels en staart zijn bruin, de gehele onderzijde is bruingeel met een donkerbruine streep-tekening. De afmeting is 17 cm.

De jonge mannen gelijken de eerste levensjaren op de vrouwtjes. Op een leeftijd van 3 tot 5 jaar beginnen de jonge mannen uit te kleuren. Dit geldt ook voor alle soorten andere paradijsvogels.

Bij de Kleine paradijsvogel – *Paradisaea minor* – komt het voor dat de jonge man al balst als hij nog niet op kleur is (dit uit eigen waarnemingen). Bij de Wilson- en de Prachtparadijsvogel heb ik dit echter nooit gezien. Ook de Prachtparadijsvogel verdient een kleurbeschrijving en graag wil ik dit voor U doen.

Deze vogels bezitten geen naakte kwenkop zoals zijn neef, alleen de teug bestaat bij zowel de man als vrouw een smalle naakte blauwe huidstree. De bovenkop is bruinoranje, ook het masker is donker bruinzwart, de kraag is geel met aan weerszijden bruinachtige velden, onder de kraag en op de rug is rood te zien, de vleugels zijn oranje en de buitenste slagpennen staart bruin, de keel en borst is prachtig groen en de onderbruik is zwart. De ogen zijn bruin bij zowel de man als vrouw. Ook hierbij heeft de man twee metaalkleurige sierpennen die uit een grote krul bestaan.

Het formaat is 19 cm exclusief sierpennen, deze zijn 4 cm.

Het vrouwtje lijkt iets op de Wilsonparadijsvogelvrouw, alleen het bruin is donkerder en zij mist de naakte kwenkop aan de kop. Haar formaat is 19 cm.

In de natuur leven deze vogels van vruchten en insecten. In gevangenschap worden deze vogels ook wel gehouden, vooral in dierentuinen. Het voedsel moet dan geheel aangepast worden, want alle paradijsvogels zijn zeer gevoelig voor een te groot ijzergehalte in hun voedsel. IJzer breekt namelijk deze vogels niet af, het stapelt zich in de lever en dit heeft uiteindelijk dood tot gevolg.

In de Koninklijke Rotterdam

iergaarde 'Blijdorp' krijgen deze vogels dan ook een geheel uitgebalanceerd voedsel, bestaande uit een speciale 'Paradijsvogelmix', met daarnaast iverse vruchten, meelwormen, kreuzen en de grotere paradijsvogels af en toe een babyhuisje.

et baltsgedrag komt bij deze vogels uidelijk naar voren. Paradijsvogels altsen per soort of familie verschillend, daarom wil ik mij in dit artikel alleen houden bij het geslacht *Diphylides*.

De Wilson- en Prachtparadijsvogels maken eigen baltsplaatsen op de grond rondom een dunne tak of oompje. Zij maken in de omtrek van enkele meters rondom het boompje de gehele grond schoon, zij springen dan ver de grond en gooien de takjes, laadjes en steentjes steeds weer met hun snavel weg, dit gaat net zolang tot de gehele baltsplaats schoon is. Ook het boompje wordt bladvrij gemaakt aan de stam, alle bladeren en dunne takjes worden eraf gerukt.

Opgemerkt moet wel worden, dat alleen de mannetjes dit gedrag vertonen, de vrouwtjes zijn dan nog nergens te erkennen.

Het is een prachtig gezicht deze vogels bezig te zien, tijdens de schoonmaak altsen de vogel ook af en toe. Zijn krachtige kraag en borstveren zet hij aan op en ook zijn prachtige keel laat hij graag zien.

Op de foto is duidelijk te zien hoe de vogel uiteindelijk zijn baltsing voltooit, hij draaiend rondom zijn tak, zich opheffend en weer naar beneden buigende altsen de man voor een vrouwtje. Ook zijn sierpennen beweegt hij mee op en af.

De ene keer heft de vogel zich, dan bukt hij weer horizontaal om dan vervolgens zich weer diep te buigen. Verschillende mannetjes van een soort altsen ook wel tegen elkaar, vaak is er dan ook een vrouwtje in de buurt, zij zoekt het aardigste mannetje uit en veroorzaakt hem tot paring wat zeer snel na het baltsing gebeurt. Een paring bij deze vogels heb ik echter persoonlijk nooit kunnen waarnemen.

Over de fok met Wilsonparadijsvogels is tot op heden niets bekend.

De Prachtparadijsvogel echter heeft in de jevangenschap al een enkele maal gebroed. Ook in de bovengenoemde iergaarde mocht ik een broedpoging in 1977 meemaken.

Na de ruitijd die loopt van eind maart tot eind juni werden de vogels weer actief.

De man begon de boompjes *Ficus elastica* en de *Ficus benjamina* van onderen kaal te plukken, rondom werd de grond schoongemaakt, dus vrij van takjes en steentjes enz. Hier ontstond de baltsplaats. Ook het vrouwtje werd actief, zij begon stukjes wortelstok in een open nestkastje te deponeren, ook andere soorten nestmateriaal werden aangedragen in de vorm van spagnum, losse boomblaadjes (van de *Ficus benjamina*), kleine veertjes e.d.

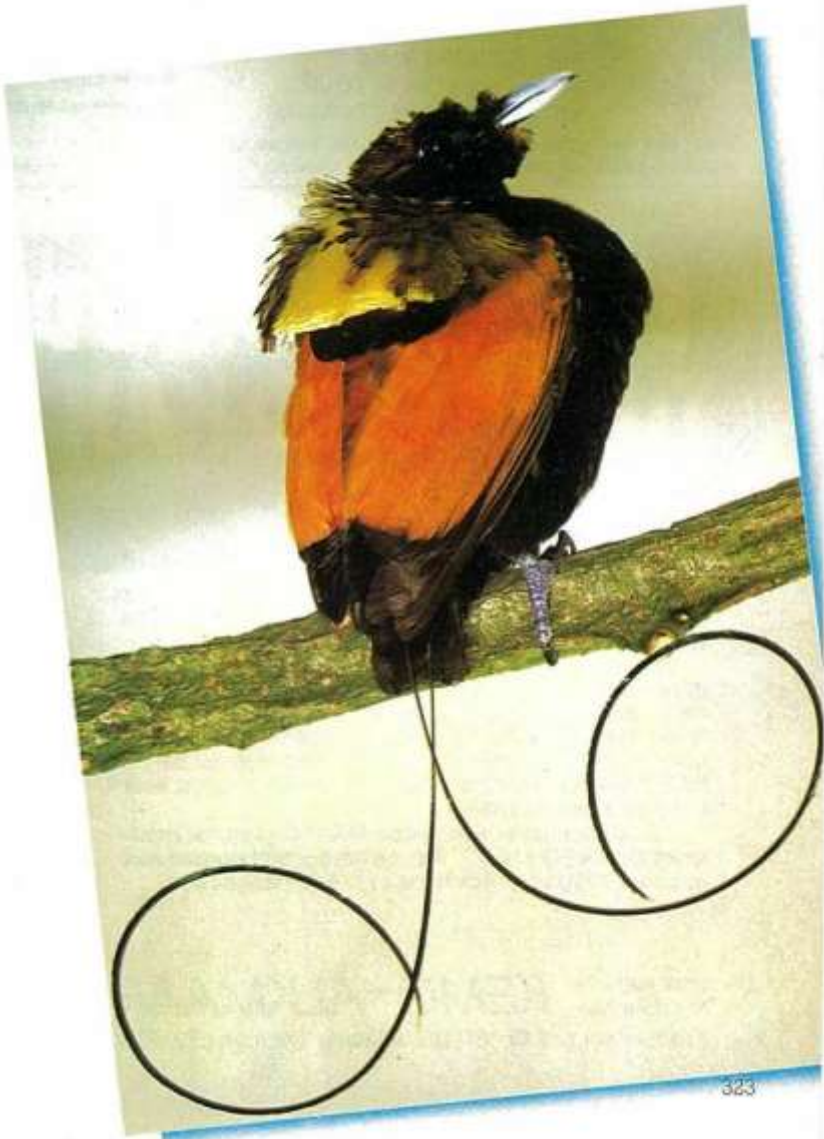
Het nest kreeg de bekende open vorm, zoals bij vele zangvogels het geval is. De nestbouw duurde slechts 7 dagen, op 26 juli begon de nestbouw en op 3

augustus werd het eerste ei gelegd. Op 5 augustus volgde het tweede ei, nu was het legsel compleet.

De eieren waren iets crèmig van kleur, met vanuit de stompe kant van het ei bruine strepen die uitliepen in niets naar de punt van het ei. De lengte was 30 tot 35 mm en de breedte 18 tot 20 mm.

Na 18 dagen bleek dat de eieren onbezett waren. Eind september werden weer twee eieren gelegd, deze waren ook helaas onbezett.

Tot jonge vogels kwam het dus helaas niet, misschien werden de vogels toch te veel gestoord tijdens hun baltsing en paring, we weten het niet. Maar ondanks dit alles was het toch heerlijk deze ervaringen op te mogen doen.

STOF, STANK en BAKTERIE

vernietigt U met een **ELEKTRONISCHE LUCHTREINIGER**. Het verbetert het zuurstofgehalte in bloed en longen. (Ook voor de mens).

SPECIALE AANBIEDING MINUS 15%

type 1 voor 50 m³ Nú f. 242,50
 type 2 voor 100 m³ Nú f. 361,25
 type 4 voor 45 m³ Nú f. 280,50

dit is inclusief 1 element.

type 4 is uit te breiden op de kast met maximaal 12 elementen ieder voor 45 m³.

type 5 losse elementen Nú f. 67,00

Gratis thuisbezorging. 5 jaar garantie.

BESTEL NÚ PER TELEFOON 01807-18912 OF VUL DE BON IN?

WOLRO-Luchtreiniging

SMERENBURG 47
 2931 RB KRIMPEN A/D LEK
 TEL. (01807) 1 89 12
 (iedere avond tot 22.00 uur
 en op zaterdag tot 17.00 uur).

Stuur ons een schets of tekening van uw hok en wij maken u kosteloos een offerte voor uw ruimte.

VLIEGENDE INSEKTE

Zoals muggen, motten en andere vliegende insecten vernietigt U met een **ELEKTRONISCHE INSEKTEVERDELGER**

Vliegende insecten zijn ziekten overbrengers en plagen U en Uw vogels. Door uitstraling van Ultravioletlicht worden de insecten aangetrokken en opweg naar de lamp vliegen ze onder stroom staande grill in de kast waardoor ze vernietigd worden. Zonder gif.

type 1 voor 15 m² van f. 124,- voor f. 99,-
 type 2 voor 50 m² van f. 154,- voor f. 139,-
 type 3 voor 130 m² van f. 279,- voor f. 249,-

Verzendkosten f. 9,75

BON

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____

Plaats: _____

Wenst te ontvangen: _____

type Luchtreiniger: _____ of

type Insektendoder: _____

Prijs: _____ Stuks: _____

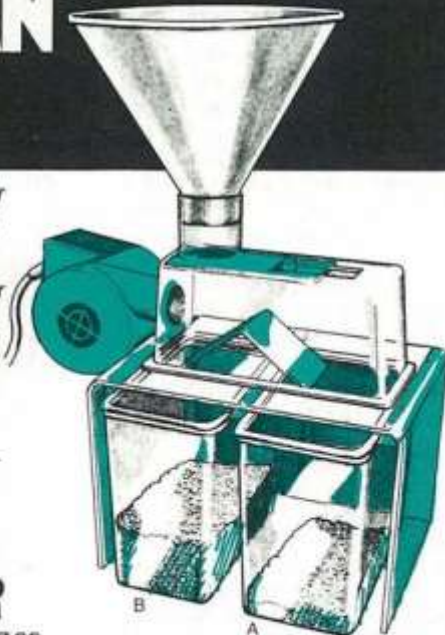
_____ stuks uitgebreide brochures

EEN UITVINDING DIE U VEEL TIJD EN GELD KAN BESPAREN.

De KAF-O-MATIC® is een unieke uitvinding. In minder dan 30 seconden kunt u met dat apparaat het kaf van het zaad scheiden.

Het systeem is eenvoudig: In de trechter boven het apparaat deponeert u het zaad inclusief het kaf. De motor die u reeds hebt aangezet, blaast het kaf, dat veel lichter is dan het zaad, in het bakje A. Het zwaardere zaad valt in bakje B. Uiterst gemakkelijk schuift u de bakjes uit de KAF-O-MATIC®. Met het schuifje aan de bovenzijde, kunt u zelf de stand instellen.

Op deze manier wint u maar liefst 95% van het zaad terug. De KAF-O-MATIC® kan op het lichtnet worden aangesloten. (220 Volt). Adviesprijs f 179,50 (incl. BTW).

Voor verkoop en informatie: **KEMO-ALKMAAR**

- Verdrongenoord 48, 1811 BG Alkmaar. Telefoon 072-1557 85.

leeds vaker worden we geconfronteerd met jonge vogels die afwijken, afwijken van wat er eigenlijk uit de paring verwacht werd; afwijkende uitkomsten zijn eerder regel dan uitzondering, helaas. Het is voor de eigenaar/okker ietwat pijnlijk om te moeten erkennen dat de vogels waarvan hij/zij otsvast geloofde dat ze fokzuiver waren toch iets' blijken te vererven waarvan diezelfde eigenaar niet op de hoogte bleek. Enigszins vertwijfeld worden zulke vogels vaak van de hand gedaan, daarmee is dan het probleem opgelost meent men. Dat nu is eigenlijk het begin van alle 'ellende', zulke vogels worden namelijk anoniem verkocht, zonder een briefje in de binnenzak wat ze voor genetische mogelijkheden bezitten, komen dus op het uiterlijk alleen bij 'een' nieuwe eigenaar terecht in volkomen natuurlijk herhaalt de geschiedenis zich in de nabije toekomst.

zo worden regelmatig roodogen geboren uit ouders die helemaal niet lieten veronderstellen dat zij die mutant in zich hadden, zo worden regelmatig kastellen geboren in de fok van opalen terwijl de pastefactor juist in de opaalerie inmiddels als hoogst ongewenst uitaxeerd moet worden, het komt veelvuldig voor dat recessief-witten ook de dominantwitfactor blijken te bezitten, uit fokzuivere(?) groenen komt ineens een agaat tevoorschijn of een isabel veelvuldig claimen de eigenaars dat ze het begripen hoe dat nou in hemelsnaam mogelijk is. In een aantal gevallen sluipen factoren inderdaad door en achterdeurtje naar binnen, gewoon door het gebruik van een vogel waarvan de genetische eigenschappen net of slechts ten dele bekend zijn, in en minstens net zo groot aantal gevallen heeft de fokker zelf die mogelijkheid ingefokt zonder zich rekenschap

te geven van de eventuele gevolgen daarvan.

Zoals een geroutineerde bruinfokker komt op een beurs een fraai bruinopaal popje tegen, de vogel kost een habbekrats. Toch maar meenemen, komt nog wel eens van pas ... Het vogeltje ontpopt zich als een zeer vitaal dier, zonde om dat ongebruikt te laten, een overvloedige goudbruine (reserve)man wordt aan die nieuwe aanwinst gepaard, uit dat koppel aanschouwen elf jongen het levenslicht, lang niet gek dus. Van die 11 jongen gaan er vijf naar de tentoonstelling, drie als goudbruin en twee als bruin, ze scoren hoog. De fokker is daar erg mee in zijn sas, natuurlijk. Dus, die jongen mogen niet weg, passen mooi in de fok van goudbruin en bruin, vasthouden is het parool. Op zich is de redenatie niet ongezond, de fokker blijft door te denken, hij denkt ook aan morgen. Maarrr... bijna automatisch wordt vergeten dat die vogels wel split zijn voor opaal en dus !!!

Zuiver toevallig worden die vijf vogels steeds gepaard aan partners die de opaalfactor niet dragen, er is dan ook nooit een opaal in de nesten te vinden. Door niets tegen te houden ontstaan op die manier wel steeds meer vogels bij deze fokker die de opaalfactor in zich dragen. Dan opeens barst het van de opalen in de nesten, hoe is dat nou mogelijk, roept de eigenaar geheel vertwijfeld, waar komen die opalen ineens vandaan? Nou, gewoon van dat vogeltje dat u vier jaar geleden op de beurs kocht voor een habbekrats, weet u nog? Bestaat niet zegt de eigenaar, als dat zo was zou ik wel eerder opalen in de nesten gevonden hebben. Nee, dat is niet mogelijk... Buitendien heb ik die vogels waar u op doelt al twee

jaar niet meer, nee, daar kan het niet van komen.

Daar, exact daar, gaan duizenden kanarieliefhebbers in de fout, men volstaat om vogels-met-afwijkende-vereringsmogelijkheden slechts één of twee jaar te benutten, dan worden zulke vogels van de hand gedaan en dus is men die afwijkende factor mooi weer kwijt. Vergeet het maar, als u zo'n afwijkende factor kwijt wilt bent u genoodzaakt om niet alleen de ouderdieren maar ook ALLE daaruit verkregen jongen van de hand te doen, dan pas bent u de factor kwijt! Onder alle jongen dient dan wel te worden verstaan de jongen die in het eerste, het tweede, het derde en het vierde jaar verkregen werden uit de eerste vijf dragers en uit hun nakomelingen; uit de praktijk blijkt dat in vier jaar een factor (zeker in stamteelt) zo wijd verspreid wordt dat het selecteren op die factor tot gevolg heeft dat meer dan de helft van het bestand in aanmerking komt om van de hand gedaan te worden!

Opzettelijk is gekozen voor een duidelijk voorbeeld, het moet u echter duidelijk zijn dat dit lang niet altijd het geval is, wanneer bijvoorbeeld de bruinfokker met een bruinopaalpopje gekocht had maar een gewone brune pop split voor opaal, treedt dezelfde situatie op, alleen duurt het een jaar langer eer het 'breekpunt' bereikt is. Immers, de paring van opaalvrij x opaaldragen levert 50% opaaldragers op, in de mannelijke en vrouwelijke nakomelingen. Omdat de vereringsmogelijkheid niet aan het uiterlijk af te lezen is, in de meeste gevallen worden zulke vogels meestal aangeduid als 'kanmannen' of 'kanpoppen' voor opaal.

wordt vervolgd KR

De!

DE NBvV DICHTERBIJ VIII

DE KEURMEESTER

Keurmeesters zien wat inzenders weigeren te zien

Mooie spreuk hè, je zou d'r zowat een tegeltje van laten maken! Toch ligt in dit ene zinnetje erg veel opgesloten; geen enkele functionaris krijgt binnen de NBvV is zo veelvuldig aan kritiek onderhevig als de keurmeester, geen enkele functionaris krijgt zoveel ongefundeerde kritiek te verduren, geen enkele functionaris moet zo vaak bij dag en dauw op pad voor de liefhebberij van een ander als de keurmeester. Over keurmeesters zijn een aantal wildweststories in omloop, het is misschien nuttig om daar maar mee te beginnen.

Keurmeesters zijn NIET in loondienst bij de NBvV, worden benoemd door het bondsbestuur, NIET door de TC, hebben GEEN voorkeur voor bepaalde vogels, zijn mensen en dus NIET foutloos, zijn GESLAAGD voor het eindexamen, zijn NIET om te kopen, beoordelen naar EER en GEWETEN.

Deze opsomming verwijst een groot deel der bestaande misvattingen naar het land der fabelen, het zou te ver voeren om alle misvattingen te weerleggen. Dat over keurmeesters zoveel merkwaardige en soms kwetsende beoordelingen verstrekt worden heeft een 'natuurlijke' oorzaak, het oordeel van die keurmeester is namelijk bepalend voor de tentoonstellingsresultaten van iedere inzender. In vele gevallen is de inzender het iet of slechts gedeeltelijk eens met dat oordeel, de inzender had z'n vogel hoger staan; als hij/zij de keurmeester gelijk zou moeten geven

wordt tegelijkertijd het eigen ongelijk erkend, dat is niet bepaald een veel voorkomende menselijke eigenschap. Alleen omdat de keuring van vogels in alle rust geschiedt, zonder publiek dus, is het gescandeerd schelden de keurmeesters tot nu toe bespaard gebleven. Iedere arbitraire handeling, het maakt niets uit of deze nu verricht wordt door een scheidsrechter-de justitie-de verzekeringsexpert-de keurmeester, heeft in zich dat de betrokkene het met die arbitrage niet eens is. Alleen daarom werd hierboven van een 'natuurlijke' oorzaak gesproken.

Hoe ziet nu het echte beeld eruit? Om te beginnen zijn keurmeesters niet a zodanig geboren, alle keurmeester zijn gewoon lid van de bond geweest. Naarmate de hobby hen steeds meer i beslag nam wordt vroeg of laat het pun bereikt, dat ernstig overwogen wordt i misschien het keurmeesterschap tot d mogelijkheden behoort. Sommige werden gestimuleerd door vrienden e kennissen, anderen kwamen heel zel standig tot de conclusie dat ze het ma eens zouden proberen. Misschien va het best mee.....

De eerste stap is dan dat de betrokk ne contact opneemt met de technisch commissie om zich op te geven vor een soort toelatingsexamen, meest 'kleurentest' genoemd. De candidate melden zich voor de test, die valt tege voor de meesten. Een aantal candidi ten slaagt, daarmee hebben ze de st tus van aspirant-keurmeester bereik. Dan wordt het twee à drie jaar keihar werken, voor de meesten gaat een he le nieuwe vogelwereld open. Ze lere hoe naar vogels gekeken moet worde; ze leren papieren vogels te vouwen i de vorm van theorie, ze moeten m een ervarener keurmeester op pad oi te leren wat keuren nu eigenlijk is. E dat allemaal voor EIGEN rekenin. Schoorvoetend komen ze tot de concl sie dat ze eigenlijk altijd het keurmee terschap zwaar onderschat hebben.... En het examen komt steeds dichterb dichterb; moet ik dat nc niet eens doornemen, laat ik dat nc eens bekijken, hoe zat dat nou ook weer, waar heb ik nou die standaard weer gelaten, was het maar achter c rug! Eerst het pittige theorie-exame dan het praktijk-examen, pas als beic onderdelen met goed gevolg worde afgelegd heeft de NBvV er een keu meester bij. Denk niet dat u ee sprookje voorgeschotelde heeft gekr gen, in dit verhaaltje is exact weerg given hoe een keurmeester aan zij haar titel komt!

Om keurmeester te worden is het ni genoeg dat u over een aardige kijk c vogels beschikt, daar is ook een b hoorlijke portie doorzettingsvermoge voor nodig, u zult ook bereid moete zijn om financiële offers te brengen g durende de opleiding, alhoewel i noch cursusgeld noch examengeld b taald moet worden. Enne... hoe ruim i u in uw vrije tijd? Iedere keurmeest moet per jaar tenminste 5 keuringe verrichten, dat kost u dus vijf vrije d gen. Veronderstel nu eens dat u ov drie weken vakantie kunt beschikke u bent best bereid om daar een wee van op te offeren voor het keurmeeste

hap, dat is loffelijk; maar wat doet u als moeder-de-vrouw persé drie weken met vakantie wil met het gezin, is het keurmeesterschap u een echtelijke isis waard? Met die vijf keurdagen kunt u er nog niet, u wordt ook nog sacht een aantal keurmeestersvergaderingen te bezoeken om bij te blijven, het kost tenminste twee zaterdagdagen en nog een aantal doordeweekse uren.

Keurmeesters beoordelen niet naar hun eigen norm, zij hanteren de normen die neergelegd zijn in de standaard-eisen, die standaard-eisen zijn

niet geheim, zijn voor iedereen te koop op het bondsbureau. Niettemin blijft het keuren van vogels mensenwerk, wie werkt kan fouten maken, dat MOET ook door u geaccepteerd worden. Vreemd genoeg worden fouten in de werksfeer veel gemakkelijker geaccepteerd dan in de hobbysfeer, merkwaardig.

Het keuren van een ander's vogels is een pure hobby, helaas wordt daar wel eens anders over gedacht. En omdat keuren een hobby is zijn keurmeesters volkomen vrij inzake het wel of niet aannemen van een keuring, niemand,

niet de leden, niet de TC, niet het bondsbestuur, kan de keurmeester verplichten om waar dan ook te gaan keuren. Pas als de keurmeester een zogenaamd keurcontract heeft ondertekend kan hij/zij daar aan gehouden worden, onvoorziene omstandigheden daargelaten. Keurmeesters zijn maar mensen, met mensen kan in een jaar erg veel gebeuren, de meeste keurcontracten worden ongeveer een jaar voor de keuringsdag getekend.....! In de volgende aflevering komen de besturen van de keurmeestersstudieclubs voor het voetlicht.

Kleurkanaries: klassieke kleuren. Vla

door Tom Gruyters

1. Welke zijn de vier klassieke kleuren bij kanaries?
2. Welke kleur heeft een wilde kanarie (de wildvorm)?
3. Welke van de vier kleuren laten geen zwart zien?
4. Bij welke van de vier kleuren is bruin niet gewenst?
5. Welke van de vier kleuren laat typerende baardjes zien aan weerszijden van de hals?
6. Welke van de vier kleuren moeten zo weinig mogelijk pigmentstreepjes laten zien op het rugdek en in de flanken?
7. Welke van de vier kleuren moet zo zwart mogelijke hoonndelen hebben?
8. Welke kleur zullen de jonge zonen laten zien uit een koppel waarvan man of pop groen is?
9. Van welke van de twee ouders krijgen de jonge poppen hun pigmentkleur als het ouderpaar niet gelijk van kleur is?
10. Wat is een split-man?
 1. Kunnen poppen split zijn voor een pigmentkleur?
 2. Welke mannen kunnen vier pigmentkleuren vererven?
 3. Welke kleur laten passe-partout mannen zien?
 4. Uit welke paringen kunnen passe-partout mannen ontstaan?
 5. Zijn passe-partout mannen waardevol voor de kweek?
 6. Kun je aan een man zien dat hij split is (of passe-partout)?
 7. Hoe kweekt men het beste een groene kanarie?
 8. Hoe kweekt men het beste een bruine kanarie?
 9. Hoe kweekt men het beste een agaat kanarie?
 10. Hoe kweekt men het beste een isabel kanarie?

De antwoorden op deze vragen vindt U op pagina 348.

BOSKOOPSE VOGELMARKT	U moet hem bezocht hebben Beurshal Florida A.P. van Neslaan 1 Boskoop	De data voor het komende seizoen zijn: 3/9-1/10-5/11-3/12-1983 7/1-4/2-3/3-7/4-1984
---------------------------------	---	---

De IJssel

Waar de blanke top der duinen schittert in de zonnegloed, waar zilvren rivieren oneindig traag door 't landschap gaan, waar zeilen en zeiltjes een bont palet op het water toveren, daar heet Nederland Zuid-Holland.

In Zuid-Holland woont de Vorstin en haar regering, het parlement is uit Zuid-Holland niet weg te denken, twee van de drie grote steden liggen in deze provincie, de 'randstad' is in heel Nederland een begrip geworden, dat geldt ook voor de Europort.

In Zuid-Holland zijn de contrasten tussen bevolking en landschap vaak schril, de Geuzen veroverden den Briel voor Oranje, terwijl in Delft de Vader des Vaderlands om zeep werd gebracht, de voordelen van machtige industrieën verbleken tegen de recente vervuilingberichten uit Krimpen a/d IJssel en Lekkerkerk.

Onze provincie is rijk aan historie, al dan niet in positieve zin, de moord op bijvoorbeeld Johan de Wit kan moeilijk als positieve historie gezien worden, ook de beruchte hongervinter behoort tot de zwarte bladzijden uit Zuid-Hollands geschiedenis, om over de watersnood maar te zwijgen.

Hoe functioneert nu de NBvB in deze uitzonderlijke provincie?

Het antwoord op deze vraag kan kort en krachtig zijn: uitstekend! Vanwege het feit dat Zuid-Holland een grote bevolkingsdichtheid bezit behoort ZH tot de grootste distrikten binnen de NBvV, om precies te zijn, ZH neemt onder de distrikten de eerste plaats in, het distrikt omvat 15% van alle leden der NBvV. Dat is net zoveel als Groningen, Friesland en Drente samen, we zijn daar best trots op, en toch is dat niet een verdienste. ZH zou de plaats die het thans inneemt niet bereikt hebben

als de provincie Brabant niet in tweeën gesplitst zou zijn, maar ja, de één z'n 'dood' is de ander z'n brood, nietwaar. Het distriktsbestuur kent al van voor 1970 een rayonale opbouw, om de bestuurbaarheid zo optimaal mogelijk te laten functioneren wordt sinds die tijd gewerkt met onofficiële rayons. Die zes

rayons worden gevormd door verenigingen binnen een bepaald geografisch gebied, ieder rayon heeft een afgevaardigde in het distriktsbestuur.

Deze methode werkt in de praktijk prima, nog nooit heeft zich inzake de onofficiële status van de rayons een onoverkomelijke moeilijkheid voorgedaan. We menen dat we dat mogen afleiden uit het feit dat sommige distriktsbestuurders al meer dan 10 jaar deel uitmaken van het distriktsbestuur.

Zuid-Holland zou ook niet zijn wat het is zonder de medewerking van de 90 afdelingen die tot het distrikt behoren, al

die afdelingen hebben een bestuur d voor de eigen vereniging voortdurer in de weer is, zónder deze mensen z het distrikt ZH haar bestaansrecht ve liezen. Net als in ieder ander distri zijn ook in ZH wel eens meningsverschillen aan de orde tussen afdeling bestuur en distriktsbestuur, misschien is dat zelfs wel als 'gelukkig' te taxeren. Meningsverschillen ontstaan nu eemaal door het simpele gegeven d twee partijen er een andere opvatting op na houden, zulke dingen gebeuren in de maatschappij voortdurend, h zou gek zijn als dat in de intensief b leefde vogelwereld niet zo was.

De ruim 6000 leden van de afdelingen in ZH doen hun uiterste best om : goed mogelijk met hun vogels voor t dat te komen, de jacht op de kwaliteit wordt in ZH nóóit gesloten. Wij erkennen dat de resultaten in allereerste i stantie een pluim voor de individue inzender opleveren, een beetje van d glorie straalt ook op het distrikt als z danig. Dat de gemiddelde kwaliteit v de Zuidhollandse vogels uitstekend mag ondermeer worden afgelezen i het feit dat de distrikstentoonstellin ZH nog steeds groeit én bloeit en d aan de bondskampioenschappen m prima resultaten wordt meegeeda door Zuidhollandse vogelliefhebber: 16% van de inzenders naar de bonc kampioenschappen '82/83 kwam i Zuid-Holland, dat percentage is vrijw identiek aan het procentuele ledent Van het totale keurmeestersbestand l vert Zuid-Holland 20%, dat is een/vijft deel.

Met 18 NBvV-oorkonden ter bevestiging van een zeldzaam kweekresultaat blazen de Zuidhollandse vogelliefhebbers een stevig deuntje mee in het kader uitzonderlijken, de bereidheid c met geduld en toewijding iets 'onmog

De IJssel

ks' te bereiken is met deze oorkonden voldoende bewezen. Trouwens, zake de voorlichting is uit ZH veel sdaan. Walraven, Beckmann, Veerump, Kuiper en van Berkel komen uit id-Holland, genoemde auteurs zijn t het vogelgebeuren niet goed weg te anken. Naast zeldzame kweekresultaten en de voorlichting is in ZH het inzicht van de vogelwereld ingrijnd gewijzigd, de pastelfactor en de tintefactor van de hedendaagse eurkanarie ontstonden in Zuid-Holland. Een nieuwe Zuidhollandse mutant il nog dit jaar aan keurmeesters en abliek voorgesteld worden.

Van de acht ereleden die de NBvV thans heeft zijn er twee 'van ons', daarnaast wonen in ZH enkele leden van verdienste; het is geen toeval dat ZH zo rijkelijk bedeed is met mensen die zo'n predicaat verdiend hebben, in onze provincie is de inzetbereidheid groot. Toch blijven er wensen, zo zou ZH best eens de eerste prijs in de ledenwerfactie van de NBvV willen winnen, dat is tot nu toe nog niet gelukt. Niet omdat we niet genoeg leden winnen, verre van dat, als echter in de volgende 50 jaar inzake de berekening niets wordt veranderd zullen we ook over 50 jaar nog steeds die wens heb-

ben. Het aantal nieuwe aanwinsten wordt namelijk gedeeld op het aantal al bestaande leden, als je dan al veel leden hebt kom je nooit aan de bak.

Dit jaar bestaat de NBvV 50 jaar, dat is een zeker niet alledaags jubileum. Velen van ons zullen het eeuwfeest van de NBvV niet meer meemaken, dat staat nu al vast. Evenzeer staat vast dat de fakkel van de NBvV in Zuid-Holland hoog brandt, wij zullen hoe dan ook die fakkel brandend houden in de tijd die voor ons ligt. DE GOUDEN NBvV IS HET WAARD!

Distriktsbestuur ZH

Purperreiger / *Ardea purpurea*

rof. dr. Anthonie Stolk
lustratie van de auteur

venals de andere reigers is ook de an zijn kastanjebruine, zwartgestreepde hals te herkennen purpurreiger in et bezit van poederdonsveren op de orst en achter op de poten. Heel doelmatig, want door verbrokkeling van eze veren wordt een uitstekend toilet-eoder gevormd, waarmee de vogel ch na de visvangst van slijm en andere ongerechtigheden kan reinigen. aartoe wordt het poeder met de snafel in de veren gewreven om het er ter weer met de klauwen aan de middelste tenen uit te kammen. Het poeder eeft dan de slijmige vetrigheid van de s die in de veren is blijven plakken, ogenomen. Zulke veren komen ook j preeelvogels, papegaaien en toens voor.

at woongebied van de purperreiger nvat Azië, Afrika (Madagascar inclus) en Zuid-Europa. In ons land is de aardermeerkolonie welbekend. De rperreiger is donkerder van kleur in de blauwe *Ardea cinerea* en oedt ook later dan deze (bij ons in de mode van mei tot juli). Hij geeft de orkeur aan riet- en moeraslanden en rdt zelfs in bossen gezien.

nestal worden drie tot vijf eieren ge- jd, die door beide ouders ongeveer 11 weken worden bebroed. De jon- n (aanvankelijk met dons bedekt) rlaten het nest na vijf tot zes weken, i ze veren hebben gekregen. Ze ichten dan op de voedselbrengende ders

Van een groene reiger *Butorides vire-scens* is bekend dat hij vissen lokte door een stukje brood in het water te werpen. Had hij geen succes, dan bracht hij het naar een plaats waar meer vissen waren.

De vogel van de foto heeft een gebroken ondersnavel, maar dit nam niet weg dat hij toch uitstekend zijn prooidieren (vissen, kikkers, wormen en

slakken) kon bemachtigen. Verder staan mollen, muizen, kevers, zwanemossels en slangen op het menu van de purperreiger.

Zelf kan de purperreiger door kraaien en kauwen worden aangevallen.

Illustratie

1. Purperreiger met defecte ondersnavel.

CéDé-Mix de complete mix voor tropische vogels, parkieten en wildzang.

CéDé-Mix is speciaal ontwikkeld voor tropische vogels, grote en kleine parkieten en wildzangvogels en is niet voor kanariesoorten bestemd. CéDé-Mix dient voor veel van deze vogelsoorten als een aanvulling in het dagrantsoen. De zaadmengsels voor tropenvogels en parkieten kunnen in het dagrantsoen vaak niet voorzien in een voldoende gevarieerd eiwitgehalte, gezien de eetgewoonte van deze vogelsoorten.

Ook voor vruchten/insekteneters en wildzang zijn in de praktijk niet voldoende noodzakelijke eiwitbouwstoffen in het dagrantsoen voorhanden. CéDé-Mix kan door toevoeging aan het CéDé Eivoer (volgens gebruiksaanwijzing) in deze behoefte voorzien.

**Duidelijk dient er op
gewezen, dat CéDé-Mix moet**

**worden gezien als een verlengstuk
van CéDé Eivoer en niet is afgestemd
op andere soorten en merken.**

CéDé-Mix is voor de diverse vogelsoorten een smakelijk voedsel, dat met graagte wordt opgenomen. Zelfs de meest verweerde en moeilijke zachtvoedereters zullen CéDé Eivoer + CéDé-Mix goed opnemen.

Langdurige praktijkproeven en onderzoek liggen ten grondslag aan de ontwikkeling van CéDé-Mix. Vele vogelliefhebbers in binnen- en buitenland hebben het laatste 1½ jaar hier hun welwillende medewerking aan verleend en verbetering van kweekresultaten geconstateerd. Zelfs met moeilijk kweekbare soorten bleek men op vele plaatsen nu wel succes te hebben.

Gebruiksaanwijzing:

Voor zaadetende tropenvogels

Basis voedsel tropenzaadmengsel.

Bijvoeding:

2 delen CéDé Eivoer mengen met 1 deel CéDé Mix.

In kweek- en ruitijd iedere dag verstrekken. In rusttijd 2 maal per week.

Voor vruchten/insekteneters

CéDé-Mix puur verstrekken naast de gebruikelijke vruchten en levend voer.

Voor wildzangvogels

Basis rantsoen wildzangzaadmengsel.

Bijvoeding:

1 deel CéDé Eivoer mengen met 1 deel

CéDé-Mix. In kweek- en ruitijd iedere dag

verstrekken. In rusttijd 2 maal per week.

In koude perioden voor buiten verblijvende vogels kan CéDé-Mix puur aan wildzang worden verstrekt.

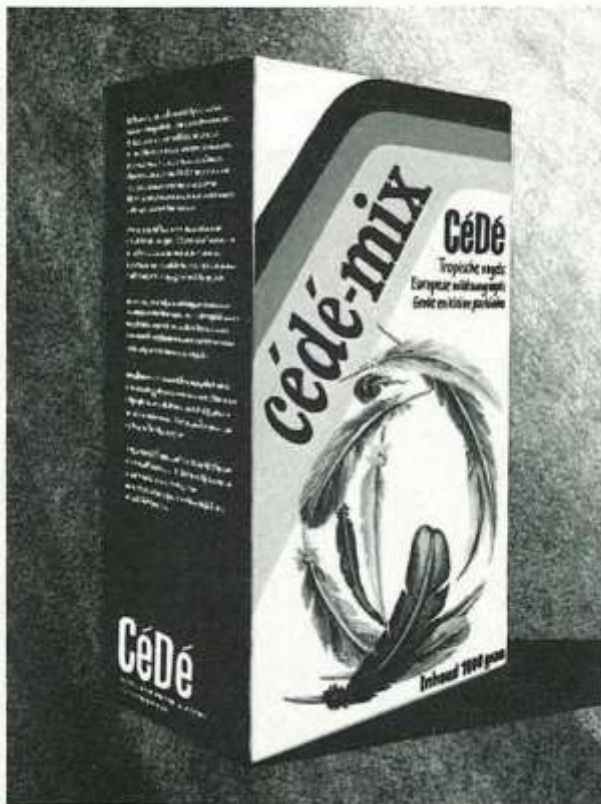
Voor grote en kleine parkieten

Basis voedsel parkietenzaad grof of fijn.

Bijvoeding: 2 delen CéDé Eivoer mengen

met 1 deel CéDé-Mix. Kweek- en ruitijd

iedere dag. Rusttijd 2 maal per week.

CéDé

CéDé Vogelvoerders bv
Tilburg Nederland
Telefoon 013/352621

Import van drie zeldzame duiven door Luk van Praet

Onlangs werd ik door dhr. Maroy uit Waregem opgebeld om enkele nlichtingen in verband met zeldzame duivesoorten die hem vanuit o.a. Celebes werden aangeboden. De namen die door de exporteur werden opgegeven 'Yellow-breasted Ground Dove' (Geelborstgrondduif) en 'Red-ringed dove' (Roodringduif) waren in de beschikbare literatuur tergens terug te vinden. Ook het standaardwerk van Derek Goodwin 'Pigeons and Doves of the World' gaf geen uitsluitel.

Bij nadere beschouwing van de op Celebes voorkomende soorten kon wel worden uitgemaakt aan de hand van de beschrijving dat de 'Yellow-breasted Ground Dove' heel waarschijnlijk een synoniem was voor Celebes Quail Dove' (Celebes Kwartelduif) of *Gallicolumba tristigmata*. Wat die 'Red-ringed Dove' kon zijn bleef een raadsel.

Niettegenstaande deze summere gegevens en de hoge vraagprijs vaagde dhr. Maroy het toch de duiven te bestellen.

Op 18 maart 1983 kreeg ik een seintje dat de duiven waren aangekomen. Er waren vijf *Gallicolumba tristigmata* en ien prachtig glanzend groenzwarte duiven met lange staart, witte kop en rode oogring (vandaar de 'Red-ringed Dove'). Na raadpleging van de schaarse literatuur die over Celebes beschikbaar is en het eerder genoemde werk van Derek Goodwin konden we de soort determineren als White-faced Pigeon (Witgezichtduif) of *Turacoena manadensis*.

De vogels deden het goed op het aangeboden voedsel (millet, gebroken graanmengeling en 'Prima' opfokvoer. De belangstelling voor deze zeldzaamheden was uiteraard zeer groot en het verheugde ons dat ze alle aangekocht werden door gewetensvolle duivenkwekers die zeker alles in het werk zullen stellen om met deze vogels broeiresultaten te halen, wat hen meteen een wereldprimeur zou bezorgen. Voor zover bekend zijn beide soorten nog niet gesignaleerd in gevangenschap.

We geven een beschrijving van beide soorten voor zover gegevens beschikbaar zijn.

1. *Turacoena manadensis* (Quoy and Gaimard, 1930)

Engels: White-faced Pigeon

Duits: Manadotaube

Nederlands: Celebes Witkopduif

Nominaatvorm: *Turacoena manadensis manadensis*

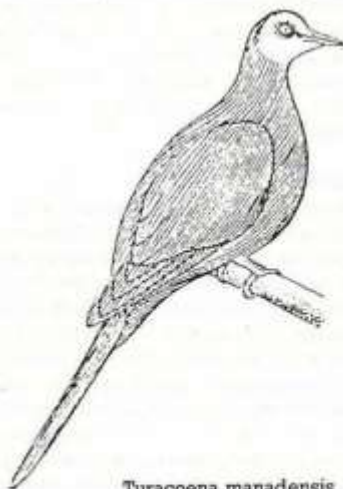
Subspecies: *Turacoena manadensis suaeensis* Forbes and Robinson 1900

Deze soort wordt ondergebracht in de groep van de Langstaartduiven en de Koekoeksduiven. Een Nederlandse naam bestaat nog niet aangezien deze

soort nog niet in onze literatuur werd beschreven. Als Engelse namen vond ik naast de in de titel genoemde ook nog: White-faced Black Pigeon, White-faced Cuckoo Dove, White-headed Pigeon, White-faced Black Cuckoo Dove. Als Nederlandse naam zou ik 'Celebes Witkopduif' willen voorstellen omdat deze het best beantwoordt aan het algemeen uitzicht van de vogel en door de toevoeging Celebes meteen de andere duiven met witte kop worden uitgesloten. Volgens Goodwin zijn ze zeer nauw verwant aan de koekoeksduiven (*Macropygia*) alhoewel de staartvorm en vooral de kleur nogal afwijken. Behalve de Celebes Witkopduif kent het geslacht *Turacoena* nog één soort, de op Timor levende *Turacoena modesta* (Timor Zwarte Duif).

Beschrijving

De Celebes Witkopduif is ongeveer even groot als de rotsduif, doch heeft een opvallend lange staart. Het voorhoofd, het gezicht en de keel zijn wit.

Turacoena manadensis

De rest van het verenkleed is donker met een groene of paarse glans naar gelang de lichtinval. Aan hals en nek zijn deze glanzende delen nog meer uitgesproken. De iris is lichtrood tot purperrood en ook de naakte oogring heeft dezelfde kleur. De poten zijn zwartachtig. Beide geslachten zijn gelijk.

Juveniele vogels zouden goed op de ouders lijken, doch wat doffer van kleur zijn met een minder zuivere witte kopkleur (grijze waas of grijze vlekken). Deze gegevens zijn echter gebaseerd op één enkel museumexemplaar aangezien uit de vrije natuur heel weinig bekend is.

Verspreiding

Celebes, Buton en Togian-eilanden voor de nominaatvorm en Sula-eilanden en Peling voor de vorm *sulaensis*. Op Celebes bewoont deze duif het laagland, bij voorkeur in kleine bosjes midden in het open veld of in beboste dalen.

Aangezien ze een nogal verborgen leven leiden is er weinig bekend over hun levenswijze en over de voeding. Waarschijnlijk worden nogal veel bessen gegeten. Ook werden ze geobserveerd bij het eten van het vruchtvlees van de papaya in de tuinen. 's Avonds bezoeken ze de drinkplaatsen en op Muna-eiland werden ze gezien in gezelschap van Rozeborst koekoeksduiven (*Macropygia amboinensis*). Als ik mij niet vergis werd deze laatste soort reeds in Nederland gekweekt.

Over de nestgewoonten van de Celebes Witkopduif is helemaal niets bekend en van de roep weet men enkel dat hij min of meer koekoekachtig is zoals bij de verwante koekoeksduiven. Voor de liefhebber ligt hier dus een heel terrein vaag om deze duiven beter te bestuderen. Het is dan ook noodzakelijk zorgvuldig alle gegevens i.v.m. het broeden, zoals de balts, nestbouw, afmetingen en gewicht van eieren en jongen, broedduur enz. nauwkeurig te noteren om op deze manier een positieve bijdrage te leveren tot de studie van deze nauwelijks bekende soort.

2. *Gallicolumba tristigmata* (Bonaparte, 1855)

Engels: Celebes Quail-Dove

Duits: Hopfstaube

Nederlands: Celebes Patrijsduif

Nominaatvorm: *Gallicolumba tristigmata tristigmata*

Subspecies: *Gallicolumba tristigmata bimaculata* (Salvadori, 1982)
? *Gallicolumba tristigmata auripectus*
(niet vermeld in Peters' Checklist!)

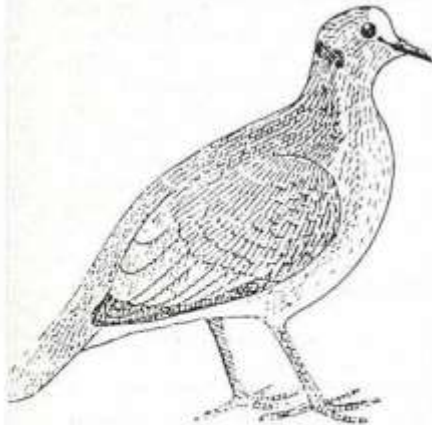
Naargelang de auteurs bestaat het geslacht *Gallicolumba* uit 7 tot 18 soorten. De bekendste vertegenwoordigers zijn uiteraard de dolksteekduiven.

Beschrijving

Grootte ongeveer als de beter gekende Dolksteekduif (*Gallicolumba luzonica*). Schitterend goudgeel voorhoofd, grijze kruin, veertjes met bronsgroene uiteinden. Brede paarse nekband. Kopzijden lichtgrijs tot grijswit aan de keel. Nekzijde en borst donkerder grijs met goudgele waas. Onderste deel van de borst lichter geel tot bijna wit op de buik en aan de onderstaartdekveren. De flanken zijn vaal geelbruin. De nek en de rug olijachtig bruin met een sterke roodpaarse tot bronsgroene weerschijn naargelang de lichtinval. De rest van de bovenzijde is olijbruin tot roodbruin op de vleugeldekkveren en secundaire slagpennen. De grote slagpennen zijn donkerder bruin. De poten zijn rood en de snavel paarsgrijs. De duivin is iets dofjer van kleur. Onvolwassen vogels zijn overwegend bruin met crèmeachtige onderdelen. Ook de nekband is dofjer van kleur.

De ondersoorten onderscheiden zich van de nominaatvorm door een lichter voorhoofd, een dieper gele borst en een nekband die achter de kop onderbroken is zodat twee min of meer maanvormige vlekken ontstaan. Aan de hand van dit laatste konden we vaststellen dat de ingevoerde vogels tot één van beide ondersoorten moeten behoren.

De nominaat vorm komt voor in het noorden van Celebes terwijl de ondersoorten voorkomen in Centraal en Zuid-

Gallicolumba tristigmata

332

Celebes. Of er kleurverschillen zijn tussen beide ondersoorten onderling is nergens vermeld en aangezien in Peters' Checklist of Birds of the World slechts één ondersoort vermeld staat vermoed ik dat het verschil heel summier is.

Er is niets bekend over de broedgedragingen. Men weet enkel dat ze bewoners zijn van de oerwouden vanaf zeeniveau tot tamelijk grote hoogten. Ze komen er echter nergens talrijk voor.

Het zijn uitgesproken grondvogels die bij verstoring slechts voor enkele meters opvliegen en zich daarna lopend uit de voeten maken. De roep lijkt op die van de hop doch is minder luid. De Duitse naam Hopfstaube (Hopduif) is trouwens daarvan afgeleid. Ze voeden zich met boomzaden die vanaf de bodem worden opgenomen. Heel waarschijnlijk nemen ze ook ander voedsel op.

Chalcophaps stephani (Pucheran 1853)

Engels: Stephan's Bronzewing, Stephan's Ground Dove, Brown-backed Emerald Dove, Brown-backed Green-winged Dove

Duits: Stephantaube

Frans: Colombe de Stéphani

Nederlands: (eigen voorstel) Stephans Groenvleugelduif

Nominaatvorm: *Chalcophaps stephani stephani*

Subspecies *NChalcophaps stephani wallacei* Brüggemann 1877, *Chalcophaps stephani mortoni* Ramsay 1882

Samen met de bij onze kwekers goed gekende Groenvleugelduif (*Chalcophaps indica*) waarvan een tiental ondersoorten beschreven worden, vormt ze het genus *Chalcophaps*.

Goodwin betreurt het gebruik van de naam 'Bronzewing' voor dit geslacht aangezien deze naam in het Engels reeds gebruikt wordt voor de Australische bronsvleugelduiven (Genus *Phaps*).

Beschrijving

Net iets kleiner dan de gewone groenvleugelduif. Overwegend kastanjebruin dat aan de onderzijde iets lichter wordt. Aan kop en nek is dit bruin overgoten met een paarsblauwe tot paarsrode waas. Het voorhoofd is zuiver wit en scherp afgelijnd. De meeste vleugeldekkveren, net als een deel van de binnenste secundaire slagpennen zijn glanzend bronsgroen. De staartkleur is samengesteld uit grijs, zwart en kastanjebruin, waarbij deze laatste

kleur overheerst bij de totaalindruk. C onderrug is bruin met twee geelachtige dwarsstrepen. De ondervleuge zijn kastanjebruin. De snavel is rood donkerder aan de basis. De poten zijn purperrood. Bij de drie rassen heeft de duivin minder paars op kop en nek en bij de nominaatvorm en het ras *mortoni* zou het voorhoofd grijs tot donkergrijs zijn. Bij het ras *wallacei* hebben beide geslachten een wit voorhoofd. Juveniele vogels lijken sterk op deze van de gewone groenvleugelduif.

Een kleurplaat van het ras *mortoni* komt voor in 'Birds of New Guinea Volume 1'. Volgens deze auteur zou de ras ook blauwe poten hebben.

Verspreiding

Nominaatvorm: Nieuw-Guinea, Admiraaliteitseilanden, Bismarck Archipel, Lihireilanden, de Louisiaden, Kai en Aru-eilanden, d'Entrecasteaux-eilanden, Jobi-eiland, Vulkaaneiland, Danpiereiland.

Het ras 'wallacei' waartoe de geïmporteerde vogels behoren komt voor op Celebes en het ras 'mortoni' op de Sakmonseilanden.

Levenswijze

Op Nieuw-Guinea bewoont deze duif de laaglandwouden (Goodwin) doch volgens Bruce McP Beehler worden ze tot op een hoogte van 1100 meter aar getroffen. Op Celebes bewonen ze de vochtige oerwouden. Er is weinig bekend over hun voorkomen. Volgens Delacour zouden ze niet zo zeldzaam zijn doch leiden ze een verborgen leven tussen de dichte onderbegroeiing. 'On les entend plus souvent voler qu'on les voit'. (Men hoort ze vaker vliegen dan men ze ziet), besluit hij. Dit kon overeen met de waarnemingen van andere ornithologen die schrijven dat ze de grootste tijd van de dag op grond doorbrengen en slechts in de lage be-

Chalcophaps stephani

nen vliegen als ze verstoord worden. Gegevens i.v.m. hun voeding zijn ook eer summer. Men veronderstelt dat deze overeenkomt met deze van de roenvleugelduif, dus diverse zaden, zessen en termieten. Volgens Schodde & Hitchcock foerageren ze soms onder de roestplaatsen van de Aziatische Ransspreeuw (*Aplonis metallica*) waar ze de onverteerde zaden opeten die deze vogels uitbraken. Het geluid bestaat uit een reeks zwakke tonen (3-4 per seconde) gedurende 8 tot 15 seconden. Naar het einde toe wordt de ton iets hoger en luider (Diamond 1972).

Volgens Meyer (1930, 1933) wordt nooit oog genesteld, het nest is weinig verzorgen en er worden twee geelachtige eieren gelegd. Verdere details worden niet gegeven en evenmin wordt de salts beschreven.

Opelijk komen we meer te weten over deze duiven dank zij een grondige observatie in volièremiliee.

In 1915 zouden volgens Delacour een viertal exemplaren aanwezig zijn geweest in 'London Zoo' en ook in de rivé-collectie van dhr. Ezra in Foxwarren zouden ze zijn voorgekomen.

Ik hoop dat de gelukkige bezitters van deze duiven succesvol kunnen roeden en dat ze hun ervaringen zowel aan de wetenschap als aan de liefhebberij doorspelen en uiteraard het liefst via 'Onze Vogels' dat momenteel toch veruit bovensteekst qua niveau in ons taalgebied.

Literatuur

James Lee Peters

Checklist of Birds of the World, Volume III, Harvard University Press 1937 (reprint 1961)

Jans E. Wolters

Die Vogelarten der Erde - I. Liefereung Bogen 1-6 - Verlag Paul Parey - Hamburg und Berlin

Edward S. Gruson

Checklist of the Birds of the World, William Collins and Son, 1976

Herrek Goodwin

Pigeons and Doves of the World, British Museum - Natural History - London 1970

Jean Delacour

Les Oiseaux - Leur Entretien - Leur élevage, Volume III - Monségur 1970

John Iredale

Birds of New Guinea - Volume I, Melbourne 1956

George McP. Beehler

Planned Birds of Northeastern New Guinea, Wau Ecology Institute, Handbook 1978

PRIMAIR

Verzorging

Een goede verzorging draagt bij tot het verminderen van de kans op ziekten. We noemen hier een aantal belangrijke punten. Er moet voldoende eetgelegenheid zijn voor de vogels. Het drink- en badwater moeten schoon zijn. Medicijnen en vitamines nooit ten onrechte gebruiken (dus nooit in normale omstandigheden). Maak geen overmatig gebruik van insecticiden (niet teveel spuiten dus). Zorg voor een goede hygiëne, dat wil zeggen: doe vaak de gewone huishoudelijke schoonmaak, maar desinfecteren moet alleen gebeuren in geval van besmetting.

Maak minstens 1 x per week het hok schoon. Verwissel niet de voer-, drink- en badwaterbakjes tussen de verschillende kooien. **De Bodembedekking nooit zeven**, maar verschoonen. De bodembedekking moet droog zijn.

Zieke vogels onmiddellijk apart zetten. Alleen kweken met vogels die 100% gezond zijn. Enten tegen pokken. Als er een besmetting is, dan wel desinfecteren. Voorkomen is beter dan genezen.

a. Plaatsing voerbakken.

Een eerste voorwaarde is, er voor te zorgen, dat er geen ontlasting in het voer komt.

Overvoeding is fout en dit is toch gauw het geval wanneer men gebruik maakt van grote voerbakken of automaten.

Dit kan aanleiding zijn voor eenzijdige voeding (de vogels eten alleen wat ze het lekkerste vinden) of sterke vervuiling met ontlasting. Plaats voerbakken daarom steeds aan de voorzijde of buitenkant van de kooi waarin de vogels worden gehouden, nooit onder een zitgelegenheid. Als vogels 24 uur niet kunnen eten, dan treedt veel sterfte op als gevolg van een bloederige darmontsteking.

b. Badwater.

Badwater is snel verontreinigd. Op vaste tijden verversen.

c. Drinkwater moet schoon zijn en zonder toevoegingen. Alle toevoegingen aan drinkwater geven aanleiding tot het laten groeien van ongewenste bacteriën. Drinkwater moet regelmatig verversen worden. In het gebruikte fonteintje mag geen ontlasting kunnen komen. Ideaal is het gebruik van een fles met een stalen drinktuit, waar aan de onderzijde steeds een druppel water hangt. Te weinig of helemaal geen verstrekking van drinkwater geeft vooral nierproblemen; de nieren worden dan geel gekleurd, het witte van de urine blijft zitten in de verzamelbuizen van de nieren, of slaan neer op het hart of andere organen (jicht).

d. Bodembedekking

Eerste vereiste van een goede bodembedekking is: Hij moet behoorlijk vocht opnemen. Vochtig schelpenzand gaat klonteren, wat schimmelvorming geeft. Hetzelfde geldt voor vochtig rivierzand.

Gebruik van kattenbakvulling kan gedeeltelijk veel problemen opheffen. Kattenbakvulling wordt niet door de vogels gegeten, maar mocht dit wel het geval zijn, dan wordt dit materiaal in de maag verpulverd en door de darm afgevoerd. Zilverzand kan wel aanleiding geven tot dichtslibben van de darm. Er zijn vele merken kattenbakvulling in de handel. Soms is het stoffig, wat dus minder geschikt is voor de vogels. Ook is het mogelijk, dat het bij nat worden bruin afgeeft. Het merk moet dus eerst voorzichtig worden uitgeprobeerd. Naast bodembedekking moet een bakje met grit en maagkiesel voorhanden zijn. Het teveel verstrekken van houtskool kan problemen geven.

use!

HET BOGENA ASSORTIMENT

geeft de vogels vleugels

Zo vief, zo monter voelen de gevederde vriendjes zich. Dat komt doordat Bogena alles met zoveel extra zorg benadert. In voortdurende samenwerking met dierenartsen en diersdeskundigen. Het kleinste detail krijgt aandacht. Dat begint al in het laboratorium. Maar ook tijdens de vervaardiging en bij de kwaliteitscontrole is de Bogena aanpak onmiskenbaar. Reeds 50 jaar is het een vertrouwd en heilzaam merk.

Het Bogena assortiment is verkrijgbaar bij elke dierenspeciaalzaak. Geen vogel hoeft ooit "zander" te zitten. Advies krijgt u gratis van Bogena: bel 04160 36992.

 bogena

'n feest voor uw vogel.

BOGENA BV
WAALWIJK
HOLLAND

SUCCESVOLLE VANGST!!!!

met TEMO-BI, dat is een NIEUWE LIJM voor het vangen en doden van RATTEN en MUIZEN. Verpakt in tubes, gemakkelijk en zuiver bij 't gebruik. Niet brandbaar, niet giftig, reukloos en onbepaald houdbaar. TEMO-BI kan met absolute VEILIGHEID gebruikt worden op alle plaatsen waar het gebruik van vergiften gevaarlijk kan zijn, zoals stallen, hokken en kooien.

Verkrijgbaar bij DIERENSPECIAALZAKEN in tubes van: 130 - 200 en 350 cc.

Groothandel Gebr. van Riel bv

tel. 04160-3 21 50

WAALWIJK

GEZA SEPT

Een oud en beproefd middel voor de gezonde en zieke vogel.

in flessen van 50 ml
100 ml
200 ml
halve liter en liter

ook een goedkoop middel, dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Bij de Dibevo vakhandel

Populierstraat 121-123 - Den Haag
Tel. 070-60 23 84

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

VOGELIMPORT EN EXPORT JAN DE VIS

NIJVERSEELSTRAAT 34 - B 1890 OPWIJK - TEL. 09.32.52.35.56.89

- Wij hebben regelmatig in voorraad: Alle soorten Astrilden, Mozambiquesijzen, Edelzangers, Chinese Groenvinken, Himalaya Groenvinken, Rose Vinken, Gorzen, Alariovinken, Kaapse Kanaries. Verschillende soorten Nachtegalen en andere vruchten- en insekteneters.
- Wij kopen steeds: Rode Kanaries en Australische Prachtvinken.

Bamboe-Papegaaiamadine

Tekst: H.A. Maurer Foto: H.J. Vos

In de literatuur kunnen we voor de naam bamboepapegaaiamadine ook de naam groenstaartpapegaaiamadine lezen. Wat de wetenschappelijke benaming betreft is er evenmin eenduidigheid, de een noemt *Reichenowia* en de ander *Erythrura*. Wij houden het bij Bamboepapegaaiamadine behorende tot het geslacht *Erythrura*. Naast de nominaatvorm, *E.hyperythra hyperythra*, welke voorkomt in de bergstreken van West Java, zijn er nog zeven ondersoorten bekend. De nominaatvorm kenmerkt zich door sterk getinte okerkleurige veerpartijen op borst en buik. Het hoogland van Cameron op Malakka wordt bewoond door *E.h.malayana* welke matige bovenstaartdekveren hebben en slechts enkele groene reertjes aan de lichaamszijden. Hun onderzijde is eveneens krachtig okerbruin. *E.h.borneensis* is aan de onderzijde veel lichter, eigenlijk valier van deur. Ze vallen het meest op door hun groene bovenstaartdekveren. Dit ras komt voor in de bergen van Kalimantan op Borneo. *E.h.intermedia*, voorkomende op het eiland Lombok, gelijken sterk op de nominaatvorm alleen zijn ze wat groter van formaat.

E.h.obscura, afkomstig van Soembawa in Flores, zijn weer kleiner dan de nominaatvorm. Hun onderzijde is donterder en sprekender okerbruin. Op het vroegere Celebes, thans Sulawesi, komt in het zuiden het ras *E.h.ernstnayeri* voor. De bovenzijde van die vogels is geelachtig groen bewaasd en hun onderzijde is matter van tint. De buikveren zijn groenachtig. Het ras *E.h.microrhyncha* leeft in de bergen van Noord en Midden Sulawesi. De rug- en bovenstaartdekveren van dit ras zijn roen, het blauw op het voorhoofd is minder uitgestrekt en voor het overige lijken ze in kleur erg veel op *E.h.borneensis*. Tenslotte dan nog het ras *E.h.brunneiventris* dat voorkomt in de bergen van Luzon en Mindoro op de Filippijnen. Ze hebben groenachtig ruine borstzijden terwijl de buikveren uidelijk matter van kleur zijn.

Hun teruggetrokken leven in bergachtige streken heeft nog niet zo veel van hun levensgewoonte prijs gegeven. Ze houden zich voornamelijk op in bamboebossen en aan de randen van oerwouden. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit bamboezaden.

Ten opzichte van de andere, meer bekende papegaaiamadinen, zijn deze bamboevogels veel levendiger van aard. Het zijn sterke vogels die ook al van huis uit gewend zijn aan grote temperatuurschommelingen. In de tropische bergstreken kunnen de nachten vaak bijzonder koud zijn, zo'n 12 tot 16 graden lager dan overdag. In ons klimaat kunnen ze zich daarom ook best redden. Gehouden in buitenvolières moeten ze uiteraard wel de beschikking hebben over een goed beschut nachtverblijf dat bij extreme koude nog wat verwarmd kan worden.

Het verschil tussen de geslachten is duidelijk waarneembaar, het is een geslachtsdimorfische soort. Bij de man-

netjes begint de blauwe kopbevedering al op de kruin om verder op het voorhoofd door te lopen. Het popje heeft op de kruin zwarte veertjes. Bovendien is zij duidelijk matter van kleur.

W.H. Keijzer uit Utrecht zond voor de eerste maal een eigen kweek bamboepapegaaiamadine in op Vogel'63 en terecht ontving hij daarvoor een NBvV-Corkonde. Aanvankelijk hield hij de vogels in een volière van 1 m lang, 1,50 m breed en 2 m hoog. Door welke oorzaak dan ook, ze kwamen niet tot paring, nestbouw etc. Toen zijn ze overgeplaatst naar een broedkooi van 40 x 40 x 40 en zie, weldra werd er genesteld, eieren gelegd en kwamen er jongen. In een halfopen nestkastje van 15 x 15 x 15 cm werd door de beide vogels van in hoofdzaak cocovezel een nest gebouwd. Het eerste legsel bestond uit vijf eitjes die voor alle zekerheid bij pleegouders zijn on-

dergelegd. Zonder mankeren werden ze uitgebroed en de jonge vogels grootgebracht. Het tweede legsel dat uit vier eitjes bestond, is door de oudervogels zelf uitgebroed. De broedduur bedraagt ongeveer 14 dagen. De vogels broeden erg trouw, man en pop wisselden elkaar af. De uitgekomen jongen werden door diezelfde oudervogels uitstekend grootgebracht. Toen ze zeven dagen oud waren zijn ze geringd met een 2,5 mm ring. Op een leeftijd van ongeveer zestien dagen verlieten de jongen het nest. Uiterlijk gelijken ze dan op volwassen popjes. Pas later is het verschil

tussen de geslachten pas goed zichtbaar.

Naast een goed zaadmengsel werd er wat weinig CeDe eivoer door ze opgenomen en slechts enkele meelwormen per dag. Daarnaast regelmatig gekiemd zaad.

Het is als de oudervogels zelf broeden raadzaam om de nestkastjes zo te hangen dat ze niemand de kweekruimte zien binnenkomen zodat ze rustig met broeden kunnen doorgaan. De heer Keijzer heeft overigens pech genoeg gehad met deze vogelsoort. Er blijven er betrekkelijk weinig in leven, zo

schrijft hij ons. Op een gegeven moment beginnen de vogels met de be open te ademen en dan is het net of z gebrek aan lucht hebben. Ze vermageren dan sterk en na enige dagen zijn z dood. Onderzoek in Utrecht leverd geen resultaat op, de oorzaak bleef onbekend. Toepassing van allerlei middeltjes hielp niet. Opvallend: overigens wel dat bij zelf gekweekte jongen die ziekte niet voorkomt. Zijn vraag is nu, hebben andere liefhebbers ook diezelfde ervaring e geldt dit ook bij de Manilla papegaai madinen? Helaas kunnen wij dez vraag niet beantwoorden. U soms?

NIEUW! GEHU KOOIEN NIEUW!

Wij leveren U betaalbare kooien, en voor elke vogel de juiste kooi. De kooien zijn opgebouwd uit 10 mm met kunststof beklede plaat. De voorzijde is met aluminium afgewerkt, en worden als bouwpekket geleverd.

Verder leveren wij: BROEDMACHINES en Ziekenkooien.

Vraag documentatie aan bij: **GEHU**

Boomcateweg 10 - 7442 BH Nijverdal - Tel. 05486-1 61 87

Wij staan met de nieuwe modellen in de stand op de landelijke parkieten-show in Veenendaal. Alle TT-materialen uit voorraad leverbaar.

De tijd van de beperkte keuze in kleur vorm van de heerlijk geurende trosanjers is over! Vandaag de dag zijn ze beschikbaar in tientallen variaties!

U GUNT UW VOGELS TOCH OOK DE ALLERSCHOONSTE LUCHT

JA, U GUNT UW VOGELS TOCH OOK 24 UUR PER DAG GEZONDE VITALE LUCHT, VRIJ VAN ZIEKTEKIEMEN, (bacteriën, virussen, schimmels) STANK, VUIL en STOF ? ONZE COLLECTOR IS DE KRACHTIGSTE REGELBARE IONENGENERATOR IN DE HANDEL (400m³:) EN IS DIREKT TE BESTELLEN VOOR f 345 inkl.porto OP POSTGIRO 3570448 tnv OOSTWEST CENTRUM KAMPEN, OF VRAAG ONZE INFO-FOLDER: OWC Voorstraat 44 8261HS Kampen, 1 JAAR GARANTIE !

Een bedreigde Braziliaan: de goudkap aratinga

reeds in een eerder artikel heb ik gewezen op de nauwe verwantschap van de goudkap aratinga (*Aratinga auricapilla*) met de jendaya en de zonparkiet. Dit blijkt niet alleen uit het uiterlijk van deze drie soorten, maar ook uit de latijnse naamgeving zoals die door sommige auteurs wordt gehanteerd. Zo gaat Arndt er in zijn 'Südamerikanische Sittiche' van uit dat de jendaya en de zonparkiet ondersoorten zijn van de goudkap, terwijl volgens Low in 'Parrots, their care and breeding' de goudkap een ondersoort is van de zonparkiet. Het lijkt me het beste in dit artikel de methodiek van Forshaw te volgen: hij gaat er van uit dat het drie afzonderlijke soorten betreft.

Nel bestaat er algemene overeenstemming over het feit dat de goudkap aratinga twee ondersoorten kent, de *A.a.auricapilla* als nominaatvorm en de *A.a.aurifrons*. 'auricapilla' wil zeggen 'met gouden haar', 'aurifrons' betekent 'met gouden voorhoofd'. Op de verschillen tussen beide ga ik hieronder wat verder in.

De naamgeving van deze vogel wil nog wel eens aanleiding tot enige verwarring geven. Hoewel de naam goudkap parkiet of goudkap aratinga zo langzamerhand redelijk is ingeburgerd kunnen we ook wel termen als goudkop parkiet en goudvoorhoofd parkiet of aratinga tegen. Vooral dit laatste kan tot enig misverstand leiden omdat er al een 'echte' goudvoorhoofd parkiet is: de *Aratinga aurea*.

Ik betwijfel of het op dit moment zinvol is voor beide ondersoorten een aparte Nederlandse naam te gebruiken. De verschillen tussen beide zijn zodanig gering dat alleen een echte kenner daar waarschijnlijk oog voor heeft. Bovendien is het bijzonder moeilijk een nieuwe naam in de praktijk algemeen gang te doen vinden; gangbaar spraakgebruik is moeilijk te veranderen.

De enige mogelijkheid om dit probleem op een afdoende wijze op te lossen is naar mijn mening dat alle vogelverenigingen samen één standaardlijst met Nederlandse namen van papegaaiachtigen uitbrengen en die algemeen onder de leden verspreiden. Zij zouden er dan voor moeten zorgen dat deze consequent en in alle artikelen en dvertenties zouden worden gebruikt. Naarmee wil ik uiteraard niet zeggen dat het hanteren van de erkende latijnse benamingen overbodig zou zijn, ingedeeld.

In het buitenland worden wel - zij het niet verdeeld succes - de volgende namen voor de beide ondersoorten gebruikt:

A.a.auricapilla:

1 Duitsland Goldscheitelsittich, in Engeland golden-headed conure of golden-capped conure

A.a.aurifrons:

in Duitsland Goldkappensittich, in Engeland golden-fronted conure.

Op de bondstentoonstelling te Breda is de *A.a.auricapilla* gepresenteerd als golden-capped parkiet en de *A.a.aurifrons* als goudvoorhoofd aratinga.

Uiterlijk

De goudkap aratinga is voor het grootste deel groen. Bij de nominaatvorm *A.a.auricapilla* zijn de wangen en de zone langs de ondersnavel geelachtig. Rond het oog is de vogel roodbruin, evenals op het voorhoofd. De kroon is geel, terwijl borst en buik een roodbruine indruk geven. Dit roodbruin kan

Tekst: Herman Kremer

Foto's: Horst Muller

echter zowel in omvang als in intensiteit van vogel tot vogel variëren. De groene veren op de stuit zijn roodbruin gezoomd. De ondervleugeldekenveren zijn oranje-rood, de grote slagpennen blauw. De staart is olijfgroen, in blauw uitlopend. De ring rond het oog is wit, de snavel zwart en de poten donkergrijs. De grootte bedraagt 30 cm, daarin is de goudkap gelijk aan jendaya en zonparkiet.

Jonge vogels lijken sterk op hun ouders; de belangrijkste verschillen zijn te vinden in het roodbruin en het geel dat wat minder fel en wat geringer van omvang is.

De ondersoort *A.a.aurifrons* verschilt in de volgende punten van de hiervoor beschreven nominaatvorm:

- meer geel op de kroon;
- oogring mogelijk iets grauer;
- (vrijwel) geen geel op wangen en zone langs ondersnavel,

- stuit zuiver groen, dus geen roodbruine randen.

Deze vorm is getekend in Forshaw's 'Parrots of the World'. Het roodbruin op borst en buik is daar echter te intensief van kleur; bovendien is de kleur van de oogring daar verkeerd - zwart in plaats van wit - weergegeven.

Enkele van de genoemde verschillen zijn meer of minder duidelijk terug te vinden in de foto's bij dit artikel; het betrouwbaarste kenmerk is echter het wel of niet voorkomen van roodbruin op de stuit. Let daar dus vooral op als u zou willen onderzoeken met welke ondersoort u te maken hebt. De andere kenmerken kunnen enigszins variëren; mijn eigen vogels zijn wel roodbruin op de stuit maar hebben bij de ondersnavel nauwelijks geel.

Natuurlijk moet er naar worden gestreefd beide vormen zuiver te houden. Het zal u echter niet vreemd voorkomen dat beide ondersoorten zonder problemen aan elkaar kunnen worden gepaard. Ook waar de verspreidingsgebieden aan elkaar grenzen komen overgangsvormen voor. Laat dat voor ons als liefhebbers echter geen reden zijn maar wat raak te kweken; niemand is immers gebaat bij een situatie zoals die bij bijvoorbeeld de (pracht) rosella's is ontstaan.

Er zijn op grond van het uiterlijk geen betrouwbare richtlijnen voor het bepalen van het geslacht van deze aratinga's te geven. Hoewel het hier om een soort gaat waarbij meestal wel verschillen tussen twee of meer vogels zijn te constateren (vorm van de kop, kleurpatroon en -intensiteit) zijn deze niet zodanig dat er conclusies aan kunnen worden verbonden. In feite zouden we van alle individuen waarvan het geslacht voor 100% vaststaat zo veel mogelijk kenmerken moeten registreren; misschien is daar dan op langere termijn toch iets uit te halen.

Zuidoost-Brazilië

Het kaartje geeft aan dat het verspreidingsgebied van de goudkap ligt in het zuidoosten van Brazilië. Dit strekt zich uit van de provincie Bahia in het noorden via Minas Geraes, Sao Paulo, Parana en Santa Catarina tot in Rio Grande do Sul in het zuiden. De *A.a.auricapilla* wordt gevonden in het noordelijk deel van dit gebied, de *A.a.aurifrons* in het zuidelijk deel.

Voor deze vogel is de aanwezigheid van bos noodzakelijk; zijn voorkeur gaat uit naar bosranden en kleine open terreinen. Omdat in dit deel van Brazilië het bos op grote schaal is gekapt is

De
sel

het niet meer zo eenvoudig deze parkiet in de vrije natuur waar te nemen. Hij gaat dan ook hoe langer hoe meer tot de bedreigde soorten behoren; daarover verderop meer.

Het verspreidingsgebied strekt zich uit over drie klimaatzones. In het noorden heerst een tropisch savannenklimaat: het hele jaar door heet en vochtig, een korte droge periode en een echte regentijd in de zomer. In het midden is er een subtropisch regenwoud en savannenklimaat: een warme regenrijke zomer en een matig warme regenarme winter. In het zuidelijk deel tenslotte heerst het klimaat van het zomergroene loofwoud: het hele jaar door vochtig met warme zomers en milde winters.

Zeldzaam en bedreigd

Het veldwerk dat de laatste jaren wordt verricht geeft onschatbare informatie over de status van veel soorten die in de volières worden gehouden. Hieraan moet niet door de liefhebbers worden voorbijgegaan, omdat dit van groot belang kan zijn bij het vaststellen van hun kweekprogramma's.

Zo is de situatie van veel soorten die thuishoren in regenwouden binnen korte tijd aanzienlijk verslechterd vanwege een omvangrijke ontbossing.

Wij kunnen ons hier nauwelijks een voorstelling maken van de wijze waarop zo iets in zijn werk gaat. Over de gehele wereld gezien wordt er maar even 11,4 miljoen ha per jaar oftewel

21,6 ha per minuut ontbost of vernield. Ik hoef nauwelijks op te merken dat er daardoor een gigantische aanslag op het bestand aan planten en dieren plaatsvindt. Het oerwoud is immers één van de rijkste ecosystemen op aarde. Om enkele voorbeelden te noemen:

- in de vochtige oerwouden van Panama en Costa Rica zijn in een gebied van slechts 140 ha maar even 500 tot 600 verschillende soorten vogels geteld;
- op 23 ha bos in Malakka werden 381 soorten bomen aangetroffen.

Door dergelijke ontwikkelingen worden sommige soorten die een halve eeuw geleden nog algemeen voorkwamen thans in hun voortbestaan ten zeerste bedreigd.

Dit geldt vooral met betrekking tot het zuidoosten van Brazilië, dat in de huidige situatie kan worden omschreven als een ecologisch rampgebied. De verwoesting van de wouden langs de kust om plaats te maken voor omvangrijke uitbreidingen van wereldsteden als Sao Paulo en Rio de Janeiro heeft er toe geleid dat daar nu waarschijnlijk meer vogels bedreigd zijn dan waar elders ook ter wereld, mogelijk met uitzondering van bepaalde eilandsituaties: 21 soorten en ondersoorten.

Van de 31 soorten papegaai-achtigen die op het moment op het Zuidamerikaanse vasteland als bedreigd worden beschouwd worden er 12 in het zuidoosten van Brazilië gevonden. Daarvan

zijn er 7 endemisch, wat wil zeggen dat ze nergens anders voorkomen. Hij gaat om twee soorten *Pyrrhura*'s, twee soorten van het geslacht *Touit*, een *Aratinga* en twee soorten Amazone. En die ene *Aratinga* is de goudkap.

Blijkens recent onderzoek is dit een zeldzame vogel geworden. Hij wordt nog slechts op een beperkt aantal plaatsen binnen het verspreidingsgebied aangetroffen; vooral de laatste tientallen jaren moet het aantal drastisch zijn afgenomen. En alles lijkt er op dat deze ontwikkeling zich voorlopig nog zal doorzetten.

Met deze kennis in het achterhoofd weten we dus welke 'waarde' we als de bij de liefhebbers aanwezige vogels moeten toekennen. Deze stammen allemaal uit importen van de middele zeventiger jaren. Toen kwamen voor het eerst exportzendingen naar Europa; daarvoor waren ze als volièrevogel volkomen onbekend, zodat hun geschiedenis hier erg kort is. En we kunnen het als hoogst onwaarschijnlijk inschatten dat er ooit nog weer vertegenwoordigers van deze soort uit de vrije natuur van Brazilië worden geëxporteerd. Enerzijds vanwege het uitverbod van dat land, anderzijds vanwege de bedreigde status.

Dat betekent dat wij als liefhebbers of goed van onze verantwoordelijkheid met betrekking tot het aanwezige volièrebestand bewust moeten zijn. Het onze plicht het uitsterven van deze

A.a. auricapilla

A.a. aurifrons

voort te voorkomen. Gelukkig hebben we daartoe de mogelijkheden gezien tot aanwezig aantal vogels en de niet al te moeilijke kweek. Het is alleen noodzakelijk dat we ons bewust zijn van deze precare situatie en er naar handelen. Dat betekent bijvoorbeeld het opstellen van zorgvuldige kweekprogramma's en het slechts verkopen van de nakweek aan serieuze liefhebbers met zo mogelijk ervaring in het houden van Zuid Amerikaanse paradijden.

Kweekresultaten

Doordat de goudkap voor de zeventiger jaren bij de liefhebbers nauwelijks bekend was spreekt het voor zich dat er ook over broedresultaten van ród die tijd weinig valt te zeggen. Het eerste succes dateert vermoedelijk uit 1930, toen S.J. Wigley in Californië jongen had. Twijfels bestaan er ten aanzien van een aantal meldingen uit de dierentuinen van Colombo en Dublin in het 'International Zoo Year Book'; waarschijnlijk is in die gevallen een verkeerde benaming gebruikt.

Dat de goudkap in onze volièrtes goed jedit blijkt voldoende duidelijk uit de verschillende resultaten die er de laatste jaren in diverse landen worden geboekt.

In Engeland had P.G. Levingston in 1979 succes. Hij kocht zijn eerste twee vogels in maart 1978 bij een handelaar en kon twee maanden later er nog twee van een liefhebber overnemen. Het eerste paar begon in april al te nestelen! Het gevolg was drie eieren, waarvan twee onbevruucht en één met een afgestorven jong. In april 1979 legden beide paren drie eieren. Alle zes ongen stierven echter in het ei. Daarna gaf Levingston de vogels diepere blokken van 80 cm hoog. Beide paren legden in juni daarin opnieuw drie eieren. Daarvan kwamen er vijf jongen op stok. In 1980 vlogen er zeven jongen uit en in 1981 verlieten er elf het nest. Het totaal van de beide paren kwam daarmee voor drie jaar dus op drie-en-twintig ongen.

De voeding bestond voornamelijk uit het hondevoer 'Vitalin', aangevuld met een zaadmengsel voor grote parkieten, appel en spinazie.

De broedduur bedroeg 26-28 dagen.

Een nog opmerkelijker resultaat bereikte in 1981 Tom Ireland uit Florida: 13 jongen uit vijf paar. Dit totaal werd bereikt door alle jongen op een leeftijd van twee tot drie weken uit het blok te nemen en met de hand verder groot te

brengen. Daardoor nestelden de paren gemiddeld drie keer, met een gemiddelde van vier jongen per nest. Drie van de vijf ouderparen waren vogels die eveneens met de hand waren grootgebracht en tussen hun tweede en derde jaar begonnen te broeden.

Ook in ons land wordt de goudkap reeds in meerdere gevallen gekweekt. Waarschijnlijk was mevr. Spengelink in 1976 de eerste toen zij vier jongen had. In 1977 groeiden er twee nesten van drie op.

Ook worden er zo nu en dan in de verschillende vraag- en aanbodrubrieken eigen-kweek jongen aangeboden. Bovendien zijn er dergelijke vogels ingezonden op de nationale tentoonstelling van de NBvV in januari 1983.

Eén van de inzenders van dhr. G. Marijnissen uit Bosschenhoofd. Hij kweekte met de nominaatvorm *Aratinga auricapilla auricapilla*, waarvan een stel eind 1980 als importvogels werd aangeschaft. Nu het geslacht van beide bekend is blijkt dat de pop meer geel aan de kop en minder rood op de borst heeft. In zijn algemeenheid gaat dat echter waarschijnlijk niet op; individuele verschillen in kleur zijn bij deze soort normaal.

De goudkap aratinga's zijn gehuisvest in een nachthok van 1,25 m lang, 1 m breed en 2 m hoog met aansluitend een ren van 2,50 m lang, 1 m breed en 1,80 m hoog. Het broedblok heeft als binnenmaten 50 cm hoog bij een bodemoppervlakte van 30 x 30 cm. De middellijn van het invlieggat is 8 cm. Het nestmateriaal bestaat uit turfmoel vermengd met houtkrullen.

De voeding is samengesteld uit een mengsel grote parkietenzaad, witte en gestreepte zonnepitten, maïs, pinda's, appel, rozebottel, groenvoer en wilgetakken. In de broedtijd wordt dit aangevuld met Cédé eivoer, geweekte maïs, havermost en babyvoeding.

Het legsel bestond in 1981 uit vier eieren en werd alleen door de pop gedurende 28 dagen bebroed. Er kwamen drie jongen uit die op de achtste dag konden worden geringd. Zoals alle Zuid-Amerikanen zaten ook zij langer in het blok dan hun Australische verwanten: na 58 dagen lieten ze zich buiten zien. Ze waren toen al vrijwel volledig op kleur; alleen het roodbruin was minder omvangrijk en intensief dan bij de ouders.

In 1982 had dhr. Marijnissen hetzelfde resultaat: drie jongen uit vier eieren.

Dhr. Lensen uit Nieuw Ginneken had

het afgelopen jaar succes met de ondersoort *A. aurifrons*. Hij schafte de vogels aan in de zomer van 1978. Ze werden geselecteerd uit een importzending omdat ze steeds bij elkaar zaten. Na vier maanden werden er eveneens twee jendaya's in dezelfde vlucht losgelaten. Omdat één van deze vogels in de strenge winter van 1979 de poten voor een deel afvroren werden alle vogels in de daarop volgende winters binnen in kleine traliekooien gehuisvest.

De rest van het jaar bevonden ze zich in een op het zuiden gerichte vlucht van 1 m breed, 2 m lang en 2 m hoog, verdekt met pvc-golflaat. Daarin hing een drietal blokken, waarvan de goudkap aratinga's er één kozen van 53 cm hoog, een bodemoppervlakte van 27 x 27 cm en een invlieggat van 9 cm in doorsnee. Vlak daarbij hing het blok van de jendaya's.

Toen de pop goudkap zich vanaf maart 1982 vrijwel niet meer liet zien werden de jendaya's erg vervelend: de man werd steeds verjaagd en de pop werd door het invlieggat gestoord. Het was dan ook erg verstandig van dhr. Lensen dat hij de jendaya's uitving en in een andere vlucht onderbracht. Het verdient trouwens geen aanbeveling dergelijke vogels bij elkaar te plaatsen, en al helemaal niet als de ruimte niet al te groot is. Jendaya's kunnen onder elkaar al 'krenge' zijn, laat staan tegenover andere soorten.

Hoewel de gelegde eieren wel bevrucht waren kwamen ze niet uit. De pop produceerde na korte tijd echter opnieuw een legsel van drie. Evenals de eerste keer broedde ze uitstekend, ze kwam het blok vrijwel niet uit. Het gehele broedproces verliep deze keer prima: de eieren kwamen uit en ha het ringen op de achtste dag vlogen de drie jongen na ongeveer 50 dagen naar buiten. Ze leken toen veel op de ouders maar hadden geen geel op de kop.

Tijdens de opfokperiode wordt als voeding onder meer fruit, sla, zonnepitten en kuikenopfokvoer nr. 131 Boerenbond verstrekt. In het voorjaar krijgen de vogels legkorrel voor kippen nr. 117 Boerenbond voorgezet om in leg- en broedconditie te komen. Dhr. Lensen is zich overigens wel bewust van de gevaren die zijn verbonden aan het gebruik van dergelijk kippevoer. Hij stelt zelf dat legkorrel vergif is voor jonge vogels en kuikens omdat ze er onherroepelijk dood aan gaan. Het verstrekken van dergelijk voer kan dan ook niet worden aanbevolen.

De
legsel

Onze Harzervogels

In deze aflevering wil ik iets vertellen over de mogelijkheid om aangekochte vogels met eigen materiaal te kruisen.

Met opzet stel ik dat aangekochte vogels met eigen materiaal gepaard, een kruising is, ook al heeft men vogels gekocht die nog iets verwant aan elkaar zijn. Dat kan, want als men goed bijhoudt waar het overtollige materiaal naar toe is gegaan dan kan men pens aankloppen. Maar dat is en blijft ten allen tijde een kruising.

Trouwens, in de erfelijkheidsleer spreekt men bijna van iedere paring, dat het een kruising is. Immers, ieder individu heeft weer zijn eigen inbreng en genetische factoren. Zo geredeneerd, heeft men dan wel gelijk maar wij gaan daar niet van uit, zoals u mettertijd wel zult begrijpen. Terug naar onze zangvogels. Wij verstaan onder kruisen, het inbrengen van vreemd 'bloed'. Nu moet u dat bloed ook weer niet zo letterlijk opvatten want de genetische factoren zetelen niet in het bloed, zoals men vroeger dacht, maar in de genen die vastgeankerd liggen in de chromosomen.

In het koeterwaals van vogelkwekers bestaat de uitdrukking 'ik heb wat vers bloed nodig'. Zo is het niet beste vrienden, we hebben met levende dijsen te maken die opgehouden zijn uit levende cellen, welke eigenschappen niet in het bloed zitten maar in die voor het blote oog onzichtbare chromosomen. Zelfs dat bloed waarover men zo lichtvaardig spreekt is opgebouwd uit dezelfde chromosomen en de samenstelling daarvan ligt van af de geboorte vast. Willen we daar naar toe, dan moet men aan lijnenteelt doen. Lijnenteelt is een vorm van inbreng, zonder welke we nimmer een vaste stam kunnen kweken, dieren, die onverschillig aan welke partners men ze paart, altijd goede nakomelingen zullen geven. Wanneer men ieder jaar met andere vogels kweekt, dan is het gemakkelijk te begrijpen dat ieder van deze vogels, zijn eigen factoren meebrengt. Die, voor die vogel karakteristieke eigenschappen, worden weer gepaard aan een vogel die ook zijn eigen inbreng heeft. Daar komt een vogel uit die van de twee ouders wat mee krijgt. Het volgende jaar gaat die vogel weer met een andere partner. Die brengt ook zijn eigenschappen mee, enzovoorts, enzovoorts.

Neen dat is voor de opbouw van een stam volkomen onjuist. Niet voor de kweker die niets geeft om reinsteelt, om de fine zang en om het feit die zang zoveel als mogelijk is te

vervolmaken, die kan gerust zijn liefhebberij op zijn eigen wijze uitvoeren hij moet echter niet rekenen op blijvend succes op de wedstrijden. Als hem dat niets kan schelen, heeft hij volkomen gelijk en daar heb ik bestat vrede mee.

Voor hem heb ik dit stukje niet geschreven. Hij kweekt vogels om de kweek zelf. Zo zijn er honderden en ze genieten ervan. Maar zij die voor de sport vogels kweken en graag zoveel als mogelijk goede diepe vogels in hun kast willen hebben, die moeten die proberen te fokken die volkomen homozygoot zijn. Wanneer men in die homozygote vogel fijne diepe toeren heeft ingekweekt zonder fouten, dan is zo'n vogel voor zo'n kweker van onschatbare waarde. Maar nu komt op een zeker moment het tijdstip dat men toch ondanks alle voortorgren en uiterst kritische selectie, moet gaan uitkijken naar nieuwe vogels omdat de stam op een of andere wijze bezig is toch iets te degenereren. Dit herkent men b.v. aan het wat kleiner worden van de vogels en soms en ook aan het verwateren van de toeren. Dat laatste kan als oorzaak hebben dat we toch onbewust misschien, verkeerde paringen hebben gedaan. Dat we nog niet kritisch genoeg zijn geweest want vergeet niet dat zo'n stamkweek onze optimale aandacht vraagt. Ook een goed inzicht in onze dieren en het minste wat aanleiding kan geven tot degeneratie, moet door ons worden onderkend. Bovendien, zo'n uiterst homozygote vogel, kan ook homozygoot worden voor slechtere eigenschappen. Juist dan wordt het gevaarlijk, vooral als men dat niet dadelijk heeft herkend. Maar goed, wat voor oorzaak het ook is, wij moeten een lijn inbrengen die volkomen vreemd is aan de onze, om die degeneratie in de kiem te smoren of te stoppen. (Een progressief kweker zal hier op voorbereid zijn. Hij heeft naast zijn favoriete stam, toch nog een foktoom opgezet die kan dienen tot het geven van een nieuwe, gezonde impuls. Maar daarover straks meer.)

Wanneer er helemaal niets is om de afbrokkelende lijn te herstellen, dan moeten we toch wat willen we aan de top blijven. Dan zijn er profparingen nodig om te ontdekken wat de correlatie is. Een goede luisteraar zal hier en daar wel eens wat vogels horen waarvan hij denkt dat ze wel bij die van hem passen. Ga niet direct op het gehoor af en zet besta niet alles op één kaart. Het beste is twee kwekers, waarvan u denkt dat de vo-

gels wel lijken op die van uzelf. I man e twee of drie poppen te kopen. Enige meer ruimte heeft u dan wel nodig in u kweekkerf blijf, maar dat is noodzakelijk.

Men moet met die aangeschafte vogels parren met eigen vogels zoveel dat men het tweede jaar de beschikking heeft over voldoende keus.

In het eerste jaar zal wel enige duidelijkheid komen. Er ontstaat misschien al een aanwezig dat een bepaalde kruising wat resultaat heeft gegeven. Niets is echter zeker want datgene wat met tot de uiterlijke verschijningsvorm behoort, kan toch – hoewel later aanwezig zijn. Dan moet het tweede jaar daarin uitkomst brengen.

Het tweede brengen we voorzichtig wat meer vogels samen van $A + B \times$ eigen.

$A +$ eigen \times eigen en $B +$ eigen \times eigen. Daarnaast heeft u toch ook nog wel doorgezet met eigen materiaal. Als het goed is heeft u nu al vier foktoomen t.w.

1e de eigen oorspronkelijke stam;

2e de vogels uit $A + B \times$ eigen;

3e de vogels uit $A +$ eigen \times eigen;

4e de vogels uit $B +$ eigen \times eigen.

(De oorspronkelijke $A + B$ vogel laten we buiten beschouwing, dat is van de kweker de foktoom).

In dat jaar zal aan de uitkomst te zien zijn welke preferente lijn te continueren valt. Uit deze foktoomen moet u nu, en dan komt u terug op die progressieve kweker die aan de toekomst denkt, ook vasthouden welke niet meer moet worden vermengd aan de anderen. Dan bent u klaar als het tijdstip aanbreekt dat er opnieuw het z.g. nieuwe bloed moet worden ingebracht. Dan heeft u al vogels klaar die weliswaar in lichte mate verwant zijn aan uw stam, maar dat is nu het grote voordeel waar ik u op wees. Die foktoom mag niet worden vermengd met eigen vogels, dat is een duidelijk zaak dacht ik. Dat men wel veel vogel moet kweken is ook duidelijk.

Hier maakt eendracht ook macht want waar om zouden twee kwekers elkaar in deze niet bestaan. Dat moet kunnen dacht ik.

P. Serpenti.

Speciaalclub europese vogels en hun hybriden

feel weinig is er gepubliceerd over wellicht de oudste vorm van vogelliefhebberij, het houden van 'Europese Vogels'. Ga maar eens naar een bibliotheek. Je zult er weinig over Europese vogels vinden. Komt het omdat het houden van wildzang maar ternauwernood is toegestaan? Komt het door de voor je liefhebberij frukende vogelwet van 1936? In deze Wet werd o.a. bepaald dat er slechts zeven soorten in de volière gehouden mogen worden (putter, sja, kneuter, vink, geelgors en merel). Vraag eens op scholen aan kinderen of ze ooit een putter hebben gezien. De neesten moeten het antwoord hierop schuldig blijven en de weinigen die een putter kennen, hebben het vogelje gezien in de volière van een liefhebber van europese vogels. Veel scholen hebben een prachtige volière, maar die is meestal bevolkt met tropen en wat kanaries. De europese vogels kennen ze alleen van plaatjes. Onze liefhebberij is bepaald niet de gemakkelijkste vorm van vogelliefhebberij. Op de eerste plaats, hoe kom je aan de vogels? Je mag ze immers volgens de huidige vogelwet 1936 niet verkopen, kopen en vervoeren. Ieder jaar dan ook hebben de meer ervaren kwekers van europese vogels weer de grootste moeite hun eigen gekweekte vogels zó af te richten, dat ze de volière van een andere liefhebber binnenvliegen. En dan komt de kweek die verre van gemakkelijk is. Iedere kweker van europese vogels kan je vertellen hoeveel geduld en volharding ervoor nodig is om de jonge vogels op stok te krijgen. Maar groot is de beloning als je voor je volière zit te genieten van je eigen gekweekte europese vogels.

In het april-nr. van 'Onze Vogels' van 1969 verscheen een artikel van de Vogelvereniging Tivoli uit Tilburg met als aanhef 'Wildzangliefhebbers opgelet!' Vele Reacties kwamen hierop binnen. Er werd een club-orgaan samengesteld, geheel gewijd aan de Europese Vogels en dit werd aan allen die gereageerd hadden toegezonden. In september van dat jaar werden de goudvinken toegestaan door een uitspraak van de Hoge Raad, een jaar later waren ze echter weer verboden. Dit alles vond plaats in de periode, dat er speciaalclubs opgericht werden en uit dit

initiatief van Tivoli is dus eigenlijk onze speciaalclub ontstaan. Met medewerking van de NBvV werden de diverse liefhebbers van Europese Vogels uitgenodigd tot het bijwonen van de oprichtingsvergadering, die werd gehouden in Tilburg, juni 1970 en onder voorzitterschap stond van de districtscommissaris van Noord-Brabant.

Er werd gestart met ± 40 leden, nu zijn we inmiddels uitgegroeid tot ver boven de 500 leden. Diverse activiteiten volgden, o.a. een cluborgaan, landelijke bijeenkomsten, speciale uitgaven gewijd aan één specifieke europese vogel en van recentere datum de studyclubs. Een aantal kamerleden werd benaderd om steun te verkrijgen tot versoepeling van de beperkende vogelwet 1936. Enkele kamerleden gaven gevolg aan de uitnodiging enkele volières te bezoeken, om met eigen ogen nesten met o.a. putters en goudvinken te bewonderen.

Uiteindelijk kwam het moment, dat we onze vogels op de tentoonstelling mochten brengen. De vogels moesten dan wel geringd zijn met een zgn. K-ring, om zodoende in het bezit te komen van het benodigde vervoersbewijs. In het eerste jaar zaten er drie europese vogels op de Bondsshow in Rotterdam. Inmiddels is dit aantal uitgegroeid tot een kleine 200 stuks. Ook een vooruitgang zijn de vorig jaar samengestelde standaard-eisen voor de

Europese Vogels, weliswaar nog niet geheel compleet, maar het begin is er. Dit jaar hopen we in goed overleg met de technische Commissie de standaard-eisen voor de meeste voorkomende mutaties rond te krijgen. We blijven onder het vaandel van de NBvV ijveren voor een versoepeling van de Vogelwet en voor een uitbreiding van het aantal toegestane kooivogels.

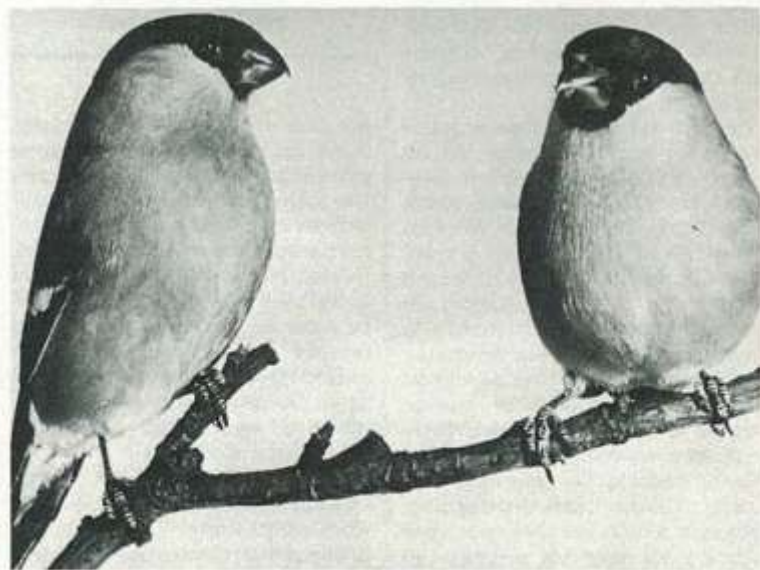
Een woord van dank aan allen die hebben medegewerkt aan de groei en bloei van onze speciaalclub is hier zeker op zijn plaats. Onze speciale dank gaat uit naar het Bondsbestuur voor de prettige samenwerking, vooral in de laatste jaren en naar het Hoofd Bonds-bureau en zijn medewerkers voor het verzorgen van de K-ringen en vervoersbewijzen.

Rest ons nog een suggestie aan de Minister van Landbouw:

De Nederlandse Bond van Vogel-liefhebbers viert dit jaar haar 50-jarig bestaan. Geef als jubileumcadeau een 'Nieuwe Vogelwet'. Met hieraan verbonden een uitbreiding van het aantal kooivogels, dan zal er nooit geen 'Stille Lente' meer zijn.

Namens de Speciaalclub
Europese Vogels en hun Hybriden

Het Bestuur

De bruinborst rietvink (*Lonchura castaneothorax*)

Wie onder de lezers goed is in het latijn (en wie twijfelt daar aan) moet uit de latijnse (wetenschappelijke) naam ongetwijfeld de ook wel gebezigde naam kastanjevink kunnen herleiden.

Maar laten we het maar houden op Bruinborst rietvink, want dat is de officiële Nederlandse naam. Met de wat minder bekende gele- en witborst rietvink behoort deze vogel tot de Australische nonnensoorten. De laatste jaren zien we deze vogel veel minder en dat ook zeker op de diverse tentoonstellingen. Jammer, want het is een mooie contrastrijke vogel, vrij sterk en daarbij een goede broedvogel, die zich ook in de buitenvolière goed kan handhaven. Maar ook in de broedkooi doet onze bruinborst het uitstekend en het is dan ook vreemd dat we hem steeds minder tegenkomen.

Misschien was dat laatste wel de reden dat ik mij weer een paartje van de vogels heb aangeschaft, want we moeten er voor waken dat bepaalde vogels uitsterven bij de liefhebbers, zodat we straks helemaal zonder zitten. U weet, import uit Australië is taboe en we zijn aangewezen op de hier geboren vogels. Man en pop zijn nauwelijks te onderscheiden, alleen kan de ervaren liefhebber aan de kleur van de schedel enig verschil zien. Voor het overige moeten we afgaan op het zingen van de man, waar we doorgaans niet lang op hoeven wachten. De zang bestaat uit enige rafelende tonen, gevolgd door een zang met de bek wijd open maar voor ons oor haast niet te horen. Het

aardige daarbij is dat de man dan de nekveren recht overeind heeft staan en dan ook vaak een halm in de snavel heeft. Met de keuze van de nestplaats zijn ze allerminst kieskeurig en elk nestkastje is eigenlijk wel goed, mits het niet al te klein is en een bodemoppervlak heeft van minimaal 12 x 12 cm. In de volière zullen ze ook wel een vrijstaand nest bouwen zoals ik vroeger heb ervaren, maar het nest is vaak erg los en onsamenvattend, zodat een nestkastje als voren omschreven toch de voorkeur geniet.

Tekst: Joh. van Dijk
Foto: Horst Bielfeld

Het zijn betrouwbare broedvogels, vooral in de volière, die hun kroost probleemloos zullen grootbrengen. Een goed eivoer met daarbij wat meelwormen en geweekt en gekiemd tropisch zaad is dan onontbeerlijk en ook geweekt oud brood eten ze graag. Het laatste heeft echter het nadeel dat het bij warm weer spoedig zuur wordt en dan weer nadelig is, vooral als het in melk is geweekt; in water is dan ook beter. Het legsel bestaat meestal uit vier of vijf witte eieren, welke in 14 dagen wordt uitgebroed.

De jonge vogels verlaten het nest al vrij vroeg, namelijk op een leeftijd van 19 à 20 dagen, maar worden door de ouders

met de grootste liefde omringd en ook veelvuldig weer in het nest teruggelokt, wat meestal een goede zaak is en ook getuigt van goede ouderliefde. Net als bij andere nonnensoorten moet men ook bij deze vogels opletten voor te lange nagels. Dit is niet alleen erg onprettig voor de vogels, maar ze kunnen zich gemakkelijk verhangen, vooral als ze tegen het gaas hangen en dan niet meer los kunnen komen.

Jammer genoeg komen er altijd vogels voor, welke uit bastaardering met de jap. meeuw zijn voortgekomen. Deze bastaarden lijken bedrieglijk veel op de bruinborst rietvink en het is bij aankoop dan ook uitkijken geblazen. Hierbij moet U vooral letten op het borstbandje, wat onderbroken moet zijn. Als dat mooi doorloopt, zoals de borstaf-scheiding bij de meeuw, neem ze dan niet, want dan heeft U veelal met bastaarden te doen en is de prijs die U betaalt in de meeste gevallen ook veel te hoog, hoewel de mannelijke bastaarden wel vruchtbaar zijn. Het enige nut is dat U misschien de jap. meeuw er door kunt verbeteren.

Jonge bruinborsten zijn na het uitvliegen egaal bruin van kleur waarbij de borst iets lichter is gekleurd.

Het helemaal op kleur komen duurt vrij lang en daaronder versta ik ongeveer 5 à 6 maanden. De jonge mannen zullen zich door hun zangstudies al veel eerder aankondigen en het is een goede gewoonte ze reeds jong van een kleur-ringetje te voorzien, zodat U meteen de mannen kunt herkennen.

De dwerg rietvink (*Lonchura c.sharpei*)

Sinds kort hebben we kunnen kennismaken met de opvallendste ondersoort van *L.c.castaneothorax*, met name *L.c.sharpei* die als Nederlandse naam Dwerg rietvink heeft meegekregen. De soort is duidelijk kleiner dan de nominale vorm, de 11 cm grote bruinborst rietvink, waarvan ze bovendien ook nog in voornamelijk kopkleur verschillen. Als u de foto's op de beide pagina's vergelijkt, ziet u duidelijk dat van de dwerg rietvink voorhoofd en schedel tot in de nek witachtig grijs zijn en van de bruinborst rietvink meer zwart. Bovendien is de stuitbevedering van de dwerg rietvink donkerder bruin evenals de bovenstaartveren.

Dwerg rietvinken komen voor in het laagland van noordelijk Irian en op het eiland Manam. Omstreeks 1980 werden ze voor het eerst in Europa ingevoerd en vrij snel daarna zijn er met enige regelmaat succesvolle fokresultaten bekend geworden. Ze bleken, na een zorgvuldige acclimatisatieperiode (gewenningsperiode) voor wat betreft het houden en fokken weinig te verschillen van de zo bekende bruinborst rietvink hetgeen inhoudt dat er redelijk tot goed met ze is te fokken, zowel in de volière als in de broedkooi. Ze schromen er bovendien niet voor om geheel zelfstandig hun eitjes uit te

broeden en de jongen goed groot te brengen, zodat inschakeling van Japanse meeuwtjes als pleegouders zeker niet noodzakelijk is.

Op Vogel'83 zagen we voor het eerst een eigen kweekexemplaar ingezonden door de heer C.O. Zander uit Schoorl die daarvoor terecht de NBvV-Oorkonde ontving. De heer Zomer fokt ze zowel in ruime broedkooien (120 x 40 x 40 cm) als in de gezelschapsvolière (400 x 250 x 180 cm) waarin ze dan samenwonen met kortstaart papegaaia-madinen, geparelde bronzemannetjes, witborst rietvinken, witborst goulds, kleine cubavinken en doormastriden. Als nestplaats verkozen ze een nestkastje van 15 x 10 x 10 cm met een invlieglat van 3,5 cm doorsnede. Een legsel bestaat uit 4 tot 6 witte eitjes die

Tekst: Cevab

Foto's: C. Scholtz

gedurende 16 dagen door man of pop of beiden worden bebroed. Als de jongen uitkomen zijn ze volledig naakt. Op een leeftijd van ongeveer 7 dagen zijn de jonge vogels met een ring van 2,5 mm geringd en toen ze 21 dagen oud waren verlieten ze, volledig in de veren, het nest. De kleur van hun pluima-

ge is dan voor het grootste deel vaal bruin van kleur.

Gedurende ongeveer tien dagen na het uitvliegen worden de jonge vogels nog door de oudivogels gevoerd. Het voedsel bestaat uit een goede zaadmengeling voor prachtvinken aangevuld met C&D eivoer.

De jeugdruil laat wat lang op zich wachten, alhoewel, op een leeftijd van ruim een half jaar zijn de jonge vogels volledig op kleur. Geslachtsonderscheid is er niet, beide sexen gelijken op elkaar. De mannetjes zijn te herkennen aan hun zingen wat je, gelijk als bij de bruinborst rietvinken, beter ziet dan hoort.

Zander tekent nog aan dat importvogels erg wild en schuwachtig zijn. Het best kunnen ze de acclimatisatieperiode in een ruime kooi doorbrengen. Eigen kweek vogels zijn in gedrag en ook qua verzorging gelijk aan de bruinborst rietvink. En dat houdt dan weer in dat het fijne, dankbare volièrevogels zijn. Omdat we niet mogen verwachten dat ze tot de regelmatige import gaan behoren, dienen die liefhebbers die ze inmiddels hebben er zuinig op te zijn en er alles aan te doen om ze te fokken. Het zou zonde zijn als we deze soort niet voor de liefhebberij zouden kunnen behouden. Ik wens u allen er erg veel succes mee.

DE GLOSTER

door R.M. Alsema

Sedert 1974 kweek ik postuurkanaries. Mijn favoriete ras is de gloster waarvan ik jaarlijks ongeveer honderd vogels kweek. Het begon allemaal doordat een aantal kwekers van mijn vereniging, P.J. Helder in Hengelo, een groot aantal kwalitatief goede glosters showde. Ik had al vaak glosters bestudeerd, maar dit was eindelijk het goede type dat ik voor ogen had. De vogels waren klein, compact en vooral aan alle kanten bezien rond. Ik besloot van een serieuze kweker enkele koppels aan te schaffen. Door een diepgaande studie van het ras, bezichtigen van vele tentoonstellingen en zeer selectief te kweken lukte het mij na een paar jaar een goed type gloster te kweken, zowel de corona als de consort. Successen op tentoonstellingen bleven dan ook niet uit, zowel met enkelingen als met stammen.

Voor geregelde bloedverversing bestudeerde ik gedurende meerdere tentoonstellingen de resultaten van diverse glosterkwekers en besloot dan pas een passende vogel te kopen. Op deze manier kwam ik in het bezit van een echte topper welke tot nu toe voor een zeer type in mijn stam heeft gezorgd. Ook bij diverse vooraanstaande kwekers, vooral in het zuiden van het land, werden voor bloedverversing vogels aangeschaft. Je moet wel goed opleten dat een gekochte vogel uit een stam komt die qua type en dus kwalitatief net zo goed is als dat van jezelf of nog beter. Ik het vooral geleerd **nooit** een uitschieter uit een kwalitatief slechte stam te kopen.

Wat mij als glosterkweker vaak op ten-

toonstellingen opvalt is de grote kwantiteit en de lage kwaliteit van de glosters. Vaak zie ik dan kampioenen met een rommelige kuif of kampioenen die te lang en zodoende te smal zijn en dat gebeurt dan vaak onder het mom van 'er moet er toch een kampioen zijn'. Dat is nu de grote fout die jarenlang gemaakt wordt. Het puntenverschil tussen een goede en een slechte vogel is vaak te gering. Kijkt u zelf maar eens op de tentoonstellingen, het grootste deel van de glosters heeft 86 of 87 punten toegekend gekregen. Zo'n puntenaantal is vaak voor de onervaren kweker aanleiding om deze vogel niet af te schaffen want hij zit toch maar twee punten onder de kampioen. Waar vaak ook geen rekening mee wordt gehouden is het geslacht van de ingezonden vogel. Aan houding, kleur, grootte en type is dat vaak te herkennen. Een glosterman is in principe geen showvogel en toch tref ik vaak veel glostermannen op de tentoonstellingen aan. Wil een glosterman hoog in de punten vallen, dan moet hij zonder meer een enorme volle, ronde borst en kop hebben, nog meer geaccentueerd als bij de glosterpop. Waardeert men nu een te lange en te smalle glosterman hoog, dan zal de onervaren kweker deze voor een volgende kweek aanhouden. Het grote gevaar is dan dat deze man dochters geeft die vaak smaller en minder vol zijn dan hijzelf, waardoor de kweker kwalitatief met zijn poppen achteruit gaat, terwijl dit nu net de meest ideale showvogels behoren te zijn. Ik hoop daarom dat de keurmeesters mannen van het pootype verantwoord keuren

met de opmerking op het keurbriefje dat deze man als kweekman een slechte invloed zal hebben op zijn dochters. Hoe kweek ik zelf. Ik paar zowel corona met consort, als consort maal consort. Het sprookje dat consort maal consort dikkere koppen geeft is, gezien mijn ervaring, onzin. Wel is het zeer belangrijk dat men de kwaliteit van zijn consorts goed kent. Belangrijk is vooral een korte bolle ronde schedel. Als de schedel te lang en te plat is, dan lijkt de kop smal en ontstaan er vaak 'oortjes'. Pas als men over goede consorts beschikt, kan men overgaan op de kweek van corona's, omdat de schedel de basis is voor een goede corona. Men kan ook wel redelijke corona's kweken uit een slechte consort, maar de **goede** kuif die dan ontstaat is vaak ontstaan door de lengte van de kopbevedering. Kweekt men nu verder met zo'n koppel dan zullen snel smalle consorts en smalle ovale corona's ontstaan. Het is dus erg belangrijk dat men kwalitatief goede consorts in huis heeft.

Als kweekmannen gebruik ik vogels die het goede type vertonen, maar die in alles een maatje te groot zijn. Kop, borst, kuif en nek zijn veel voller als die van de poppen en de mannen zijn ook groter (12 à 13,3 cm). Als iemand op bezoek komt, schrikt hij vaak van deze grote grove vogels en toch haal ik jaarlijks kampioenen. Hoe kan dat nu?

Dat is heel simpel. Het is de gang der natuur die er toe leidt dat over het algemeen de poppen kleiner zijn dan de mannen. Dat betekent dat ik op deze manier poppen krijg van het goede formaat (12 cm) maar die tevens

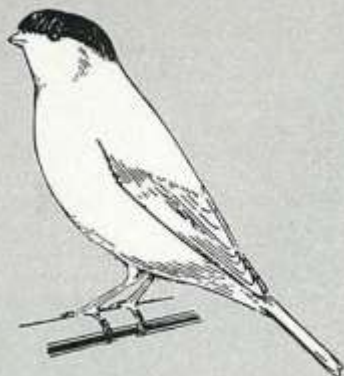

goede volle rondingen laten zien. Dat is ook logisch want de mannen waren in alles overgeproportioneerd, zodat hun dochters een iets verkleinde uitgave zijn geworden. Op deze manier ontstaan de beste tentoonstellingsglosters. Gaat men anders te werk en gebruikt men een koppel dat kwalitatief aan elkaar gelijk is, en ook dezelfde grootte en forsheid bezit, dan zullen de dochters vaak ieler en kleiner zijn dan de moeder en zodoende vaak in kwaliteit achteruitgaan.

Waar men bij de glosterkweek ook op moet letten is de bevedering. Het verschijnsel LUMPS treedt ook bij de glosters op. Lumps is een prop van veren die ontstaat doordat of de veerfollikel waaruit de veer groeit scheef in de huid ligt of doordat de schacht van de veer te zwak is om zich door de huid heen te boren. De veren groeien onder de huid in elkaar en verpulveren als het ware. Men weet nog niet precies hoe lumps ontstaat maar ik ben van mening dat dit door een aantal factoren komt: a. te weinig (zon)licht in het hok, b. een te eiwitrijke voeding, c. veren-pikken en d. verzwakking van de veren.

ad a. Het viel mij op dat glosters die tijdens de rui donker behuud waren, niet snel doorruiden en vaak lumps vertoonden. Daar licht een grote rol speelt op de werking van de hypofyse, die op zijn beurt via hormonen zorgt voor een goede gang van zaken bij alle processen in het lichaam, is het denkbaar dat een tekort aan licht de rui benadeelt en misschien tevens de bevedering van de vogels.

ad b. Veel postuurkwekers verstrekken een eiwitrijke voeding aan hun vogels. Eiwitten dienen hoofdzakelijk voor de celopbouw en celvernieuwing. Veel eiwit heeft daarom een invloed op de ontwikkeling van de veren. Je zou

haast kunnen zeggen dat veel eiwit de veren sneller laat groeien waardoor ze slapper worden. Een slappe veer kan zich niet goed door de huid boren, zodat hij zich onderhuids ontwikkelt. Dit ontstaat vooral bij de veren die zonder meer al zwak en slap zijn, dus niet bij de vleugels en staartpennen.

ad c. Vaak worden jonge vogels door de ouders gepikt, vooral aan de flanken en de weggepikte veren worden dan als nestmateriaal gebruikt. Is het u nooit opgevallen dat na de jeugdrijs op deze plaatsen vaak lumpsknobbels ontstaan? Volgens mij worden de veerfollikels waaruit de veer zich onderhuids ontwikkelt hierdoor beschadigd. Ze kunnen daardoor verkeerd komen te liggen zodat de veren de verkeerde kant opgroeien. Nu kun je je afvragen waarom juist bij glosters en niet bij kleurkanaries. Het antwoord zou daarin kunnen liggen dat de gloster veel zwaarder bevederd is, zodat veerfollikels dicht op elkaar liggen waardoor de kans op beschadiging eerder ontstaat. Ook heb ik lumps wel eens bij zwaar schimmel mozaleken geconstateerd.

ad d. Verzwakking van de veren kan zoals bovengenoemd ontstaan door een te eiwitrijke voeding maar ook door verlenging van de bevedering door de kweek van schimmel maal schimmel. Het is mij opgevallen dat lumps vaak optrad wanneer ik geelschimmel maal geelschimmel kweekte, terwijl de kweek van groenschimmel maal groenschimmel veel minder lumps gaf. Het is duidelijk dat de schimmelfactor een rol speelt bij het ontstaan van lumps maar dat ook de hoeveelheid pigment invloed kan hebben. Ik zelf gebruik in mijn kweek lumpvrije vogels. Hiervoor gebruik ik schimmelvogels die zo strak mogelijk in de veren zitten. Een indicatie voor zware schimmel is vaak een te losse en

hangende broek. Omdat kwalitatief goede intensieve glosters zeldzaam zijn, selecteer ik vogels die zoveel mogelijk intensief laten zien. Dus de hardgroene en donkergelge vogels. Wel beschik ik over enkele zeer goede intensieve vogels maar deze gebruik ik zeer sporadisch. Ik wil iedereen aanraden om op te passen voor het inkweken van intensief. Door de korte bevedering verliest de vogel veel aan vulling en rondheid. Gebruik een intensieve alleen dan als de bevedering van de stam te wensen overlaat en als men over een zeer goede vogel beschikt.

Terug naar mijn kweek. Door rekening te houden met de voorgestelde vier punten, heb ik de laatste vier jaar slechts een stuk of vijf op de honderd glosters die lumps hebben. Dit schrijf ik dan vooral toe aan het pikken dat je vaak niet kunt voorkomen. Op dit moment (kweek 1983) heb ik van de eerste ronde de eerste jongen. Dit jaar wil ik proberen om diverse kleurvarianties te kweken. Ik bezat al cinnamons, intensieve en blauwe glosters. Door de aanschaf van kwalitatief goede agaatglosters hoop ik diverse kleuren te kunnen kweken. De mogelijkheden voor zilverbruin, zilveragaat, goudbruin, goudagaat en misschien zelfs isabel d.m.v. crossing-over heb ik in mijn kweekruimte. De kwaliteit van het type zal zonder meer voorop moeten staan en de kleur behoort bijzaak te zijn. Maar het lijkt me interessant om iets meer mogelijkheden in de glosterkweek aan te brengen.

Om u iets meer duidelijkheid omtrent het type van de gloster te verschaffen volsta ik niet zoals meestal wordt gedaan met het vermelden van de standdaarisen maar door enkele foto's kritisch van tekst te voorzien.

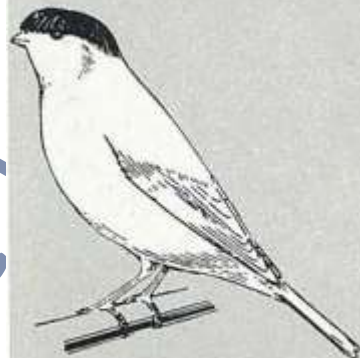

Foto 1:
Kopstudie gloster consort. Als belangrijkste onderdeel een zeer brede en hoge aanzet boven de snavel. De kop voldoet aan alle eisen: rond, vol, breed, wenkbrauwen en kort zodat er geen oortjes te zien zijn.

Cinnamon gloster. De cinnamonfactor geeft een zijdeachtige structuur aan de bevedering. Een veel voorkomende fout is een te harde bevedering waardoor dan vooral de kuif opstaande delen laat zien en een borstelige indruk maakt. Inkweken van cinnamon geeft vooral goed liggende kuiven. Wel kunnen de vogels wat kleiner worden en daarom paar ik nooit cinnamon maal cinnamon. De foto toont u een vogel welke 89 punten heeft behaald. Hij is iets aan de lange kant en toont zich te veel opgewonden. Hij laat een goed gevulde borst en rug zien. Inval tussen kop en rug kan iets voller. Wel zijn ronding en wenkbrauwen goed te zien. Belangrijk is dat de borstronding direct onder de snavel begint.

Foto 2:

Foto 3:
Een intensievere vogel die toch een goede kop laat zien. Desondanks zou de aanzet boven de snavel iets breder kunnen zijn. Rondheid van de totale kop is belangrijk. Let vooral bij de glosters op een goede vulling onder de ogen, de zgn. wangen. Bij een goede consort moet a.h.w. een deukje te zien zijn tussen de vulling van de kop en de vulling van de wangen.

Foto 4:
Een agaatgloster. Wanneer men nieuwe kleuren wil kweken moet men uitgaan van kwalitatief goede vogels. Deze agaatgloster is zo'n vogel en kan een waardevol begin voor mijn plannen zijn. De vogel is kort, precies 11,5 cm lang. Het deukje waar ik bij de vorige foto over sprak is goed te zien. De romp is erg kort en goed gevuld, ook de rug. De kop is karakteristiek, hoog, rond, vol en breed. De aanzet boven de snavel zou wat breder moeten zijn zodat de ronding zo vroeg mogelijk begint. Nu zal de keurmeester opmerken 'te spits van kop'. Ook een fout bij deze vogel is de ietwat losse broek die op een zware schimmelfactor kan wijzen.

osel

De /

Foto 5:

Ondanks de donkere achtergrond ziet u een brede, ronde, gelijkmatige kuif zoals die behoort te zijn. Het belangrijkste zijn de brede ronding op het voorhoofd en de 'onzichtbare' overgang van achterkuif naar de nek. Het middelpunt - de pit - is zo klein dat men de huid amper ziet.

Foto 6:

Dezelfde corona. De ogen zijn door de kuif net overkapt. Dit mag niet, de ogen moeten zichtbaar blijven. Waar het hier vooral om gaat is de overgang van kop naar nek. Deze is geheel vloeiend en ondanks dat de kop naar voren is gebogen is er geen 'gat' in de nekbevedering.

Foto 7:

Een blauwe corona man. De vogel zit iets te gedrukt op stok. Omdat het een man is is hij iets te lang. Ook de rug zou nog iets ronder kunnen zijn. De kuif laat enkele opstaande veren zien, dat betekent puntenaftrek. Kuif is goed vol, ligt mooi ver op de snavel en het oog is nog zichtbaar. Kuif moet vol en rond zijn, moet groot zijn, maar mag niet over de ogen hangen. Een bolle volle kuif verraad een goed gevormde schedel als basis. Het middelpunt ligt precies bij deze vogel in het midden. Ook is het van belang dat de kuif éénkleurig is en dat in de nek geen 'gat' zit. Deze kleur maal agaat of maal bruin kan zilveragaten en zilverbruinen brengen.

Kleurkanaries: klassieke kleuren VIB

1. De vier klassieke kleuren bij kanaries zijn **groen, bruin, agaat en isabel**.
2. Een wilde kanarie (de wildvorm) is **groen** van kleur.
3. De **bruine** en de **isabel** kanarie laten geen zwart zien.
4. Bruin is niet gewenst bij de **groene** en de **agaat** kanarie.
5. De **agaat** kanarie laat typerende baardjes (pigmentstreepjes) zien aan weerszijden van de hals.
6. De **bruine** en de **isabel** kanarie moeten zo weinig mogelijk pigmentstreepjes laten zien op het rugdek en in de flanken.
7. De **groene** kanarie moet zo zwart mogelijke hoorndelen hebben.
8. De jonge mannen, geboren uit een koppel waarvan man of pop groen is, zullen **groen** van uiterlijk zijn.
9. De jonge poppen, geboren uit een koppel dat niet gelijk van kleur is, krijgen altijd de kleur van hun **vader**.
10. Een split-man is een **man kanarie die de kleur vererft die hij laat zien én die nog een (of meer) kleur(en) kan vererven**.
11. Poppen kunnen **nooit** split zijn voor een pigmentkleur.
12. De z.g. **passé-partout mannen** kunnen vier (pigment)kleuren vererven: groen, bruin, agaat en isabel.
13. Passé-partout mannen zijn **groen** om te zien.
14. Passé-partout mannen ontstaan uit de paringen: **bruine man maal agaat pop, agaat man maal bruine pop, groene man maal isabel pop, isabel man maal groene pop**.
15. **Bijna nooit**. Als je je wilt specialiseren in een kleur, kunnen er uit passé-partout mannen te veel kleuren (groen, bruin, agaat en isabel) verschijnen in de jongen; zoveel kleuren heb je niet nodig.
16. Je kunt dit (**bijna**) nooit zien. Koop je bij een kweker een groene, bruine, agaat of isabel man, dan is alleen van de isabel zeker te zeggen, dat die niet split is voor een pigmentkleur. Van de andere drie kleuren zal de kweker dit moeten kunnen vertellen.
17. Een groene kanarie kweekt men het beste uit de paring **groen maal groen**.
18. Een bruine kanarie kweekt men het beste uit de paring **bruin maal bruin of bruine man maal groene pop**.
19. Een agaat kanarie kweekt men het beste uit de paring **agaat maal agaat of soms agaat man maal groene pop**.
20. Een isabel kanarie kweekt men het beste uit de paring **isabel maal isabel, soms isabel man maal bruine pop of isabel man maal agaat pop**.

Als U nu 10 van de 20 vragen goed wist te beantwoorden, hebt U het heel redelijk gedaan.

Toch kan het nuttig zijn om af en toe de vorige artikeltjes nog eens te bekijken. Alleen door goed bekijken en herhalen krijg je deze stof over de klassieke kleuren onder de knie.

Vette vogels

Komt het bij u ook wel eens voor dat u vogels heeft die eigenlijk veel te vet zijn? Zo ja, en u heeft dergelijke vogels ingestuurd op een tentoonstelling, dan zult u ongetwijfeld op het keurbriefje hebben kunnen lezen dat die vogel gestraft is in de rubriek vorm. Meestal wordt er dan ook nog bij vermeld dat de vogel een doorgezakte borst heeft. Ja, he scheelt wel in de punten; zo'n vogel in een stam kan die starr behoorlijk onderuit halen en als enkeling ingezonden is er weinig kans dat die kampioen wordt. Jammer, maar wat moet je met zo'n vogel, wat kunnen we er aan doen? Laatst trof ik een collega en in een gesprekje over allerlei onderwerpen onze liefhebberij betreffende kwam ook de té vette vogel ter sprake. Hij gaf mij de volgende tip: Zet die vogel maar eens 24 uur zonder water. Welja, begint er maar aan. Toch hield ik me daar even mee bezig en wat later heb ik die tip in praktijk gebracht, weliswaar met één bang hart. Ik moet u zeggen, het gaf een geweldig resultaat. Sterker nog, is na 24 uur zo'n vogel nog echt té vet, laat hem dan nog eens 24 uur zonder water. Ik heb het met verschillende vogels uitgetoet en met uitstekend resultaat, zonder mankeren. De temperatuur bedroeg op dat moment in mijn kweekruimte 16 graden Celsius. Is het warmer dan zal bij dergelijk vette vogels 24 uur voldoende zijn. Eén vogel had ik die na twee dagen zonder water eigenlijk nog te vet was. Om hem een derde dag zonder water te laten durfde ik toch niet goed aan.

Ik heb die vogel slechts enkele slokjes laten drinken op die derde dag om hem vervolgens weer alle water te onthouden. Na die drie maal 24 uur was de vogel alle overtoellige vet kwijt en in uitstekende conditie. Uiteraard dient u de vogels tijdens de periode van drooglegging ook geen groenvoer te verstrekken. Ik geef u deze tip graag door in het vertrouwen dat u er iets aan heeft waarbij ik toch nog wil opmerken dat we een dergelijk paardemiddel alleen maar moeten toepassen indien het noodzakelijk is, indien u vogels heeft die echt en duidelijk TE VET zijn.

J. van Maurik

FISH- and BIRDSHOP
„HOLLAND”
ROERMONDSEWEG 66a
6004 AT WEERT - 04950-37211

Regelmatig in voorraad:

• Zwartkopsijs	f. 50,- per stuk
Kwartel astrilde	f. 50,- per paar
Dominikaner wydah	f. 50,- per paar
Groene tijgervink	f. 50,- per paar
Blauwflazant	f. 25,- per paar
Himalaya sijs	f. 25,- per stuk
Geelnek dwergara	f. 350,- per stuk
Grijze roodstaart kongo	f. 300,- per stuk

• Tevens alle benodigdheden voorradig o.a. Crea koolen, Duvekot voeders, enz. enz.

• Wij verzenden door heel Nederland.
Donderdagavond koopavond. - Lid Dibevo.

Unieke collectie
MEDAILLES/BEKERS
Vraagt uw dealer
of ons naar onze
EXCLUSIEVE
KATALOGUS
35 jaar
HELLINGMAN BV
APELDOORN
Wilmersdorf 20
Telefoon 055-410622
afd. verkoop
fabricage-vakgroothandel

Geluid als redder in de nood

prof.dr. Anthonie Stolk

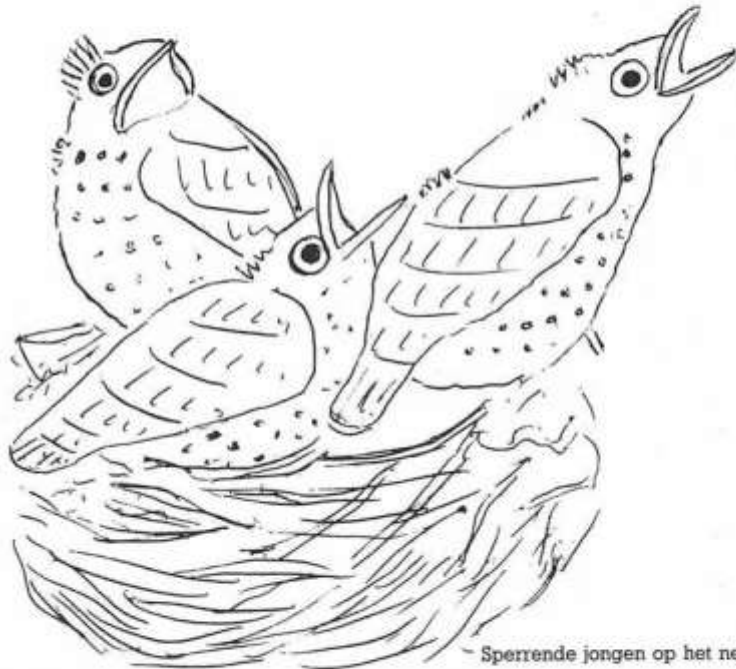
Bij in boomholten nestelende zangvogels kunnen de jongen bij gevaar met open bek als slangen gaan sissen, terwijl karakteristieke schommelende bewegingen worden gemaakt.

Dit sissen (van jonge mezen *Paridae* bijvoorbeeld), blijkt het krachtigst te zijn bij hoogfrequente trillingen (acht tot twaalf kiloHerz) waarvoor het menselijk oor minder gevoelig is dan dat van veel dieren. Hier wordt duidelijk als laatste redmiddel het sissen van een slang geïmiteerd.

Zoals wij persoonlijk konden vaststellen, doen zangvogeljongen in gebieden zonder slangen het weliswaar ook, maar dit behoeft zeker geen afbreuk te doen aan bovenstaande conclusie. Dit gedrag kan immers nog van de voorouders zijn, die wel degelijk met slangen hadden te doen en in dit geval zouden we het als een historische rest of relict moeten beschouwen. Zo'n gedrag had in het verleden een doelmatige functie, maar moet in de tegenwoordige, veranderde omstandigheden als overbodig worden beschouwd. Overigens is het van groot belang om over nauwkeurige waarnemingen van dit gedrag bij de jongen van in volière

of vitrine broedende zangvogels te beschikken. Iedere aviculturist, die geïnteresseerd is om aan zijn liefhebberij een extra dimensie te geven, is daartoe

in staat. Het zou prachtig zijn als we na verloop van tijd in dit tijdschrift wat belangwekkende resultaten konden publiceren.

Sperrende jongen op het nest

Hawaii-havik *Buteo solitarius*

prof. dr Anthonie Stolk

Uitsluitend bekend van de open wouden van het grote eiland van Hawaii (Big or Orchid Island). Twee kleurvarianten bekend, waarvan de ene wat lichter en de andere wat donkerder bruin. Krachtige vlieger die vooral voor de baltsvlucht hoog de lucht in gaat. Kan treurmaina's *Acridotheres tristis* vangen na een uitputtende vlucht en bezet voor de muizen- en rattenvangst een uitkijkpost in een boom. Inheemse vogels hebben niet zoveel van de io te lijden. Rupsen, nachtvlinders en spinnen staan ook op het menu. Het massieve nest wordt niet hoog in een boom van takken en twijgen aangelegd. De jongen worden uitstekend verdedigd. Komt gelukkig nog in behoorlijke aantallen voor.

Illustratie

1. Io of Hawaii-havik.

Zebravinken in 50 kleurslagen

De bruinmasker

Tekst: Hans Klören
Foto: Ton de Bruijn en Dick Offerman

Hoewel de bruinmasker zebra-vink door de NBvV niet wordt erkend, moet voor de compleetheit van deze artikelenreeks de bruinmasker ook een plaats krijgen in *Onze Vogels*. De bruinmasker wordt overigens regelmatig gekweekt en mogelijk dat hij zijn plaats nog wel zal krijgen in het vraagprogramma. Wij kunnen er in ieder geval niet omheen.

De bruinmasker is een masker in de bruinserie, alle kleur en tekening die bij een zwartmasker zwart of grijs is, is bij de bruinmasker donkerbruin of beige.

In 1980 is door de NCZ het idee naar voren gebracht om deze kleurslag ook erkend te krijgen. Met de reden dat de bruinmasker niet, of onvoldoende te onderscheiden is van een (slechte) zwartmasker is dit toen van de hand gewezen. Bij het bekijken van de kleurafbeelding bij dit artikel en die van de zwartmaskers de vorige maand zal duidelijk zijn dat er veel meer kleurverschil is dan alleen de kleur van de borststreep en de staarttekening. Dit kleurverschil is zelfs groter dan het kleurverschil dat wij kennen bij de pastellen in het grijs en het bruin.

Wordt een goede zwartmasker naast een bruinmasker gehouden dan is duidelijk ook het verschil in rugdek-kleur waarneembaar. Dit verschil is zodanig dat je de indruk krijgt dat die goede kleur van de zwartmasker niet zo goed is. Bij het in de standaard opnemen van de zwartmaskers, is men er van uitgegaan dat al het zwarte pigment uit de bevedering van het dek zou zijn verdwenen. De roomkleur zou uitsluitend gevormd worden door een geringe hoeveelheid roodbruin pigment. Op deze theorie doorbordurend zou het uitgesloten zijn dat de dek-kleur van een bruinmasker anders van kleur zou zijn dan die van een zwartmasker. Ook bij de bruinmasker zou deze kleur worden gevormd door uitsluitend roodbruin pigment. Bij de kwaliteitsverbetering van de zwartmaskers viel op dat toch niet al het zwarte pigment uit het dek was verdwenen. De roomkleur werd daardoor een wat koude kleur, ik

haast mij overigens te verklaren dat een grauwe was beslist als fout moet worden gezien. Bij de bruinmaskers zien wij het zelfde, alleen bezitten de bruinmaskers geen zwart pigment, wel het zandkleurige bruine pigment (bruin eumelanine). Dit zandkleurige bruin, samen met het roodbruin geven de roomkleur van een bruinmasker een wat rose bijtint. De kleur van een bruinmasker is daardoor 'warm roomkleurig'. Bij de zwartmaskers zagen wij dat de zwarte tekening nagenoeg net zo diep zwart was als bij de normaal grijzen. Bij de bruinmaskers is dat duidelijk anders. Het donkerbruin van de borst- en staarttekening zal nooit de kleurdiepte krijgen van de kleur van een normaal bruine. De verklaring hiervoor is dit. De zwarte kleur wordt veroorzaakt door een grote hoeveelheid kleine zwarte korreltjes. Bij een grote hoeveelheid korreltjes per eenheid maakt het erg weinig uit wanneer het aantal korreltjes variabel is, de kleur blijft zwart. Met bruine korreltjes maakt het wel uit hoeveel korreltjes zich in dat vlak bevinden. Ook bij de normaal bruine is dat duidelijk aan de orde. Bij de diverse normaal bruinen

kunnen wij kleurverschil waarnemen in het donkerbruin van de tekening. Hoe wel ook bij de normaal grijzen dit verschil zichtbaar had moeten zijn blijft bij hen zwart gewoon zwaart, ongeacht de hoeveelheid pigment.

Met deze wetenschap kunnen wij nu rustig stellen dat het een hele toer zal worden om bruinmaskers te kweken die in verhouding net zo'n donkere tekening hebben als de goede zwartmaskers.

De bruinmasker is dus een mutatiekombinatie van de mutaties bruin en masker. Omdat het vogels zijn in de bruinserie zullen ze geboren worden met lichte ogen. Bij de zwartmaskers kennen wij echter ook vogels die geboren werden met rode ogen. In het verleden is wel gesteld geweest dat deze roodogen de bruinmaskers zouden zijn deze roodogen zijn echter variaties van de maskermutatie. Deze twee variaties kennen wij nog niet bij de bruinmaskers, als dat het geval zal worden gaat wij een verbetering van de bruinmaskers tegemoet zien. Mogelijk dat dat de bruinmaskers ook een plaatsje gaat krijgen op het vraagprogramma.

Voor de kweek van de bruinmaskers wilde ik u verwijzen naar hetgeen daarover is geschreven bij de zwartmaskers en de bruine bleekruggen.

Ziek zijn, beter worden

Sinds ongeveer 3 jaar hebben wij een Japanse Nachtegaal. Wij houden hem in de woonkamer in een vrij ruime kooi. De vogel heeft het al die jaren goed 'gedaan'. Zelfs 's-avonds om 9.00 uur zong hij nog het hoogste lied, vooral als de t.v. wat hard aanstond. Het was een lust voor oor en oog.

Een aantal weken geleden vonden wij het nodig om hem te verplaatsen naar de andere kant van de kamer, meer op het zuiden. Wij dachten hem goed te doen, omdat hij af en toe van het vroege voorjaarszonnetje kon genieten. Maar, hij kwam ook dicht bij de buitenkeukendeur te staan. En jawel hoor, voordat wij er erg in hadden had hij het te pakken. De Nachtegaal werd minder actief, zingen was er snel helemaal niet meer bij en hij ging steeds suffer op zijn stok zitten. Ook de meelwormen die hij anders zo gretig verorberde, liet hij staan. Maar erger was, dat hij op een gegeven moment begon te happen. Eerst matig, later heel intensief, gelijk een kanarie die de gevreesde hapziekte heeft. Inmiddels hadden wij hem natuurlijk een betere en warme plaats gegeven. Het medicijn coricid, gekocht in een dierenwinkel, mocht niet helpen, evenmin de rode lamp. De vogel werd tenslotte zeer benauwd, piepte bij het happen en het geheel was bijna niet meer om aan te zien. Mijn vrouw en dochter vonden dat het beest uit zijn lijden geholpen moest worden. Diep in mijn hart was ik het er wel mee eens, maar toch wilde ik daar nog niet aan, min of meer tegen de zin van mijn huisgenoten. Mijn vrouw stortte zich in de lectuur en las in het boek 'Vogels' van Otto von Frisch (blz. 91) dat antibiotica het medicijn tegen bacteriële infecties is. Dit middel bleek evenwel niet in de dierenwinkels te koop.

Ik trad in overleg met mijn apotheekhoudster. Nadat ik de situatie uiteen had gezet, verstrekte deze mij twee voor mensen bestemde antibiotica-capsules. De inhoud hiervan, d.w.z. een mespuntje per dag, deden wij door het drinkwater. En gelukkig, hij nam het tot zich. Na een paar dagen knapte de vogel reeds op en na een dag of tien was hij beslist weer de ouwe. Hij is weer springlevend, verorbert zijn meelwormen en zingt het hoogste lied.

F. Kunst
Ijmuiden

NIEUW

NA PLM. EEN JAAR TESTEN DOOR
PROMINENTEN, NU VOOR IEDERE
VOGELLIEFHEDER
VERKRIJGBAAR.

NIEUW

SPECIAAL VOOR TROPISCHE
EN ANDERE SIERVOGELS.

ZUIVER NATUURPRODUCT UIT HET VERRE OOSTEN BURUNG-LI

Absoluut geen doping, geen anti-bioticum,
doch een puur natuurlijk extract.

BURUNG-LI Onderdrukt stress

BURUNG-LI Verhoogt de geslachtsdrift en
de vruchtbaarheid

BURUNG-LI Stimuleert de groei van de
jonge vogels

BURUNG-LI Bevordert een snelle en
voorspoedige rui

BURUNG-LI Activeert de kleur en geeft de
vogels een natuurlijk en gezond
verenpak.

Bevat een groot aantal vitamines, sporen-
elementen, aminozuren en het belangrijkste
AUXINEN (zie encyclopedie).

Kan (indien nodig) worden toegevoegd met
andere producten zoals glucoses, medicijnen
etc. etc.

BURUNG-LI wordt sterk geconcentreerd
geleverd. Het zuiver natuurlijk extract is
vloeibaar en wordt door het drinkwater
vermengd. Een flacon met pipet is voldoende
voor 200 liter drinkwater

Prijs f. 35,- per flacon (incl. verzendkosten).

Gebruiksaanwijzing en inhoudsopgave wordt
bijgeleverd.

BURUNG-LI is verkrijgbaar en telefonisch
te bestellen bij:

DIERENARTS C. J. v.d. Brink (gespec. in vogels)
Capucijnerstraat 76b, Tilburg, tel. 013-432867.

DUIVENKLINIEK v. d. Sluis, Dierenarts
Kliniek Breukelen, Straatweg 5, tel. 03465-70243.
Kliniek Vlaardingen, Sportlaan 139, tel. 010-700584.

DIERENARTS P. C. M. Haffmans,
Gasthuisstraat 24, Tegelen, tel. 077-32247.

en
SHOCK HOLLAND Ltd, Postbus 192,
1270 AD Huizen (NH), tel. 02152-58783.

ook mogelijk
Giro of bankcheque sturen f. 35,- of door over-
making van f. 35,- op rekening Shock Holland Ltd,
Amrobank nr. 42.88.72.174.

De
sel

Volière van de maand

Foto 1 toont u de volière van T. van Dam, Oranjelaan 4 in Stad aan het Haringvliet. Geen poespas, strak en eenvoudig en daardoor één geheel vormend met de tuin. Een doelmatige volière waarin de vogels zich thuis voelen en elk paartje zo een eigen territorium heeft. De vlucht is 6 m lang, 3 m diep en 2 m hoog. De achterwand is dicht gemaakt met zinken golfplaten die donkergroen zijn geverfd. De zijwanden bestaan uit hout, de voor- en bovenzijde is bespannen met het bekende vogeltjesgaas. De bovenzijde is bovendien geheel afgedekt met pvc golfplaat.

Een aantal dennen en coniferen vormen de beplanting. Voederplaats en drink- c.q. badgelegenheid zijn verhoogd opgesteld. De bevolking bestaat uit kanaries, zebrovinken, diamantduifje, chinese dwergkwartels, japanse nachtegaal en mozambiquesijs. Vanuit de woonkamer heeft Van Dam een goed zicht op de levende have en kan er zodoende veel van genieten, ook als het weer wat minder is.

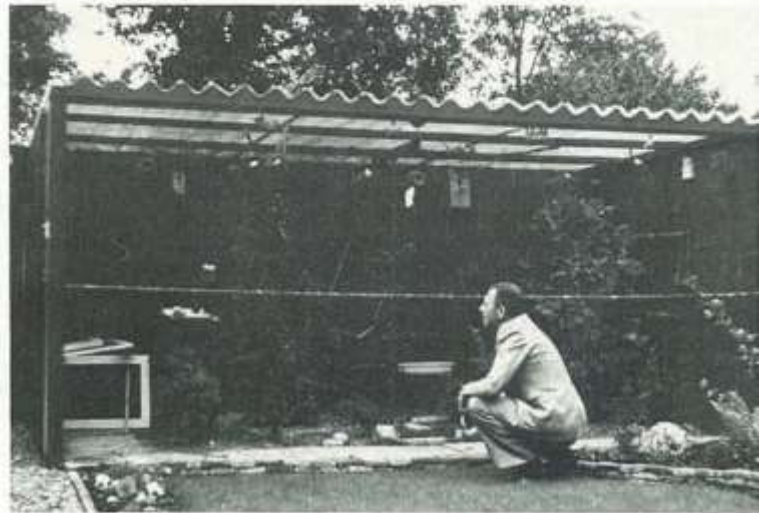
H.J. Vreken, Tjalkplein 10 in Rijsenhout, stuurde ons met de foto's nummer 2 en 3 het navolgende verhaal.

Het is zo'n 30 jaar geleden dat ik voor het eerst met de vogelsport in aanraking kwam. Het betrof overigens wel de duivensport welke door een familielid van mij, waar ik regelmatig kwam, werd bedreven. De hele entourage greep mij zo aan dat ik zelf ook met die sport begon. Dit duurde ongeveer zes jaar en tengevolge van de militaire dienstplicht ben ik er toen mee gestopt. Het heeft toen wel 23 jaar geduurd eer ik de draad weer opnam. Niet dat ik in die periode geen belangstelling meer voor vogels had, het sluimerde. Inmiddels verhuisd en wat meer vrije tijd gekregen. Door toedoen

van een buurman, welke een jaar eerder met het houden van tropische vogels is begonnen, ben ik in het voorjaar van 1981 gestart met de bouw van een volière. De grootte was 2,50 m lang en 1 m breed. De achterwand en zijwand bestonden uit een enkelwandig tuinschut, de voorkant uit drie panelen met enkelwandig glas. De bovenkant uit pvc golfplaatjes en op de bodem tegels van 30 x 30 cm met daarover een ongeveer 2 cm dikke zandlaag. Ik beschouwde die start als een experiment, ik wilde eerst wat ervaring opdoen en eens bekijken wat er zoal verbeterd zou moeten worden. Nou, dat was nogal wat. Al gauw bleek het vogelverblijf, dat bevolkt werd met paartjes diamantvinken, spitsstaartamadines, binsenastriden, tijgervinken, indische nonpareils en wat zebrovinken, te klein te zijn. De achterwand bleek te dun, geluidsoverlast vanwege een aangrenzend pad, en de voorkant met glas weerde onvoldoende de kou. Nood-

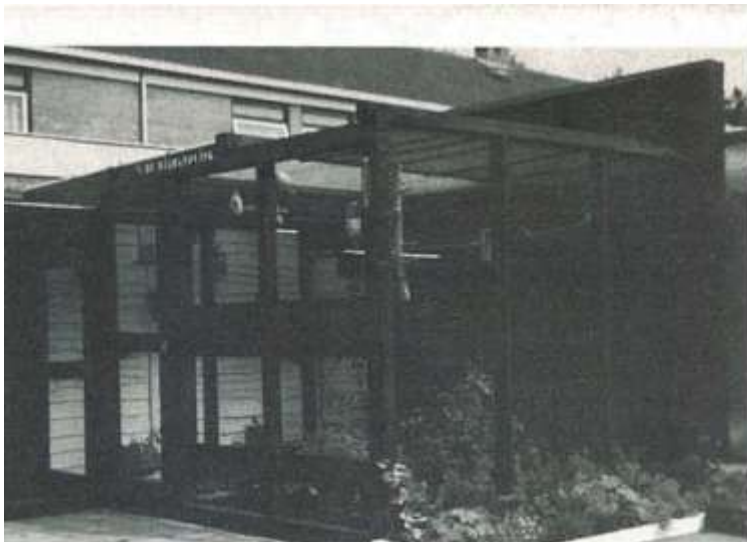
gedwongen moest ik de vorige winter de vogels in een inderhaast gemaakte binnenvolière onderbrengen. Zodoende kreeg ik wel voldoende gelegenheid om vroeg in het voorjaar van 1982 met de uitbreiding en verbetering van de volière te beginnen.

Gezien het feit dat er in de omgeving van de volière, vooral tijdens de winter, nogal wat muizen voorkwamen, heb ik de fundering ingegraven tot 60 cm diepte. De achterwand werd onderhanden genomen en kreeg een dikte van 11 cm. Deze bestaat uit 5 cm dikke houten planken, daartegen tempex van 5 cm en daar weer tegen het bestaande houten tuinschot. De wand is met de zijkant geheel wit geschilderd. De scheidingswand tussen nachtverblijf en buitenvlucht bestaat nu uit 3 panelen dubbel glas met volièregaas aan de buitenkant zodat de vogels niet misleid worden en tegen het glas aanvliegen. Deze glaspanelen zijn uitneembaar en tijdens de zomer worden ze weggeno-

CéDé

eivoeders

men. Het dak bestaat uit pvc golfplaat met daaronder een laag noppenfolie als isolatie. De deur die toegang verschaft tot het nachtverblijf is verkleind. Het buitenverblijf rust op tegels van 60 x 40 cm. De zijwand hiervan bestaat uit een dubbel houten wand. Het dak is voor tweederde afgedekt met pvc golfplaat die aansluit op de bedekking van het nachtverblijf. De buitenvlucht is beplant met wat heesters en struikjes zoals liguster, dwergmispel, jasmijn, mahonie en wat klimplanten. In het nachtverblijf zijn een 12-tal broedhokjes opgehangen en verder uiteraard wat zitstokjes. Er is verlichting in aangebracht welke in- en uitgeschakeld wordt door een klok. Tevens is er een verwarmingselement met thermostaat in aangebracht. Na een paar maanden aan deze bouw te hebben gewerkt, was het in april 1982 zover dat de vogels, die inmiddels al weer wat afgehard waren, in hun nieuwe verblijf terecht konden. Het bestand werd nog wat uitgebreid met o.a. edelzangers. Na verloop van tijd deed zich toch nog een probleem voor. De deur van het buitenverblijf bleek wat te hoog te zijn met als gevolg dat er op een gegeven moment, toen ik de vlucht binnenging, een vogel ontsnapte. Ik heb dat opgelost door voor die deur een zgn. kralengordijn te hangen. Sindsdien is alles naar wens verlopen en zelfs de broedresultaten waren in 1982 zeer bevredigend.

usel

KALENDER 1983

Meindert de Jong

Himalaya boomekster

De acht ondersoorten Himalaya boomeksters (*Dendrocitta formosae*) komen verspreid voor van de westelijke Himalaya tot Assam, de Indo-Chinese regio, zuidelijk China en Taiwan (Formosa). In het Zuid-chinese bergland leeft een geïsoleerde populatie. Ze houden zich op in wouden en gebieden met veel bossen, op hoogten tussen 700 en 2000 meter. Ze komen zelden op de grond maar foerageren het liefst in groepjes, soms in gezelschap van

andere vogels. Alles wat eetbaar is wordt verorberd: rupsen, sprinkhanen, vlinders, grote insecten, maar ook jonge vogels en eieren. Wat dat betreft zijn ze geen haar beter dan onze eksters en Vlaamse gaaien. Maar ook zaden en granen worden geconsumeerd, evenals nectar, die uit de bloemen wordt gehaald. Het voedselzoeken gaat allerminst geruisloos. Soms stormt de hele troep de hoogte in, beschrijft een paar grote cirkels om dan weer neer te strijken en het eten te hervatten. De vlucht is golvend; de vierken worden enige malen luidruchtig op en neer bewogen, waarop de vogels

een eind doorglijden. Het meest hoort men een rauw gekras, ofschoon ze ook een melodieuze roep kunnen laten horen. De nesten bevinden zich niet zelden in grote bomen maar nooit erg hoog, zo tussen 3 tot 7 m. Ook nestelen ze wel in struikgewas of hoge grondbegroeiing. De nesten zijn klein, met een doorsnee van circa 17 cm en een diepte van 6 cm. De doorgaans 3 tot 4 eieren zijn licht blauwachtig tot roomkleurig geel en voorzien van donkerbruine tot roodbruine vlekjes, die vaak rond de dikke pool een soort kapje vormen.

De

Drie is genoeg voor de papegaai

Bogena brengt afgerond programma voor de populaire vogel

Geen vogel is zó menselijk als de papegaai. Maar net als de mens zelf 'staat of valt' de papegaai met een goede verantwoordende voeding. Daar heeft hij in gevangenschap weinig in te zeggen. Zijn eigenaar bepaalt wat goed is.

Dat is geen enkel bezwaar als op de achtergrond de kennis en ervaring van de dierenartspecialist de doorslaggevende rol spelen. Die worden op hun beurt immers 'gevoed' met wetenschappelijk verantwoorde voeding, zoals bijvoorbeeld samengesteld in de laboratoria van het Nederlandse bedrijf Bogena te Waalwijk. Bogena heeft een eigen programma ontwikkeld voor papegaaien en grote parkieten. Het omvat drie producten:

Papegaaiervoer, Vogelmineralen en Pavita Plus.

Het eerste product is **kernvoer** van Bogena. Dit complete maal bevat naast lichtverteerbare plantaardige eiwitten de essentiële dierlijke eiwitten voor een optimale conditie. De papegaai of grote parkiet zal voorts met zichtbaar gunstig resultaat de honing, het zeewier plus de amino- en vetzurenrijke zaden van dit kernvoer nuttigen. Verkrijgbaar in 400 en 800 grams verpakking.

Bogena **Vogelmineralen** is een ware levensbehoefte voor de papegaai; naast vers drinkwater mag het bakje met dit grit in geen kooi ontbreken.

Het bevat kalk, fosfor en fijne maagkiesel voor een gezonde beenvorming en dito spijsvertering. Per 500 gram verpakt.

Het geheel wordt afgerond met **Pavita Plus**, het multi-vitaminicum van Bogena. Het is speciaal voor papegaaien en grote parkieten samengesteld. Algehele conditie en bevedering zijn er sterk van afhankelijk. Het voorkomt tevens slechte rui en vederpikken. Met name het hoge gehalte vitamine A is verantwoordelijk voor de heilsame werking van Pavita Plus, dat verkrijgbaar is in druppelflacon van 15 en 50 ml.

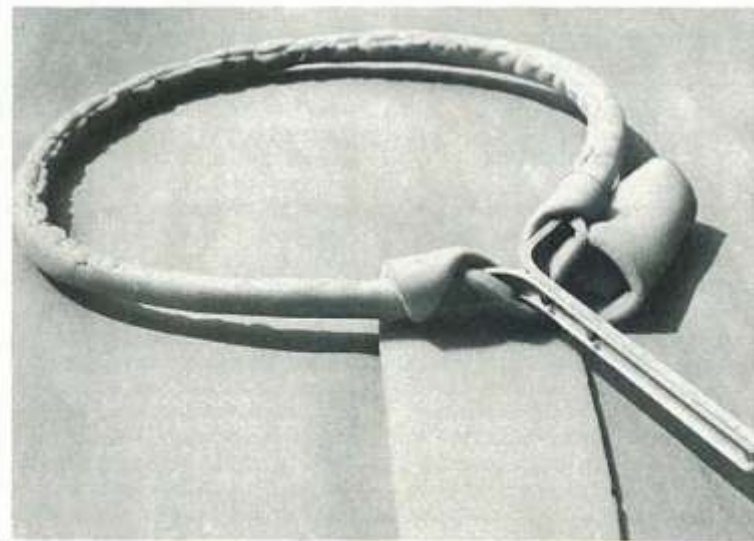
Veilige attributen Tekst en foto's: André Bruggeman

In onze dagelijkse bezigheden is veiligheid een niet weg te denken en belangrijke factor waar we dan ook voortdurend rekening mee dienen te houden willen we vroeg of laat niet het slachtoffer worden van een of ander ongeval. Dit geldt voor thuis, op de weg, op het werk maar ook in onze liefhebberij. En waar het de liefhebberij betreft geldt dat ook in hoge mate voor onze gevleugelde vrienden, ook en vooral zij hebben recht op een veilig onderkomen, een veilige behandeling. Neem nu het uitvangen van vogels uit kooi of volière. Jagen met een vangnetje en op het juiste moment toeslaan. Vragen we ons wel eens af of zo'n vangnetje, zoals we die gemakkelijk en voor weinig geld in de winkels kunnen kopen, wel voldoende veilig is? Het komt toch wel vaak genoeg voor dat met zo'n netje een vogel vleugellam wordt geslagen of erger. De meeste vangnetjes hebben een onbeschermd en er mee bezig zijnde soms ook zwiepende rand van stevig ijzerdraad, waarmee, uiteraard ongewild, rake

klappen kunnen worden gegeven.

Al eerder wilde ik over dit onderwerp schrijven maar omdat het me tot nu toe steeds als zo onbelangrijk voorkwam, heb ik dat uitgesteld. Kort geleden

sprak ik een liefhebber die een kweekpop kakariki bij het uitvangen zodanig had geraakt dat ze het niet meer overleefde. Voor mij een sein om op het gebruik van onveilige vangnet

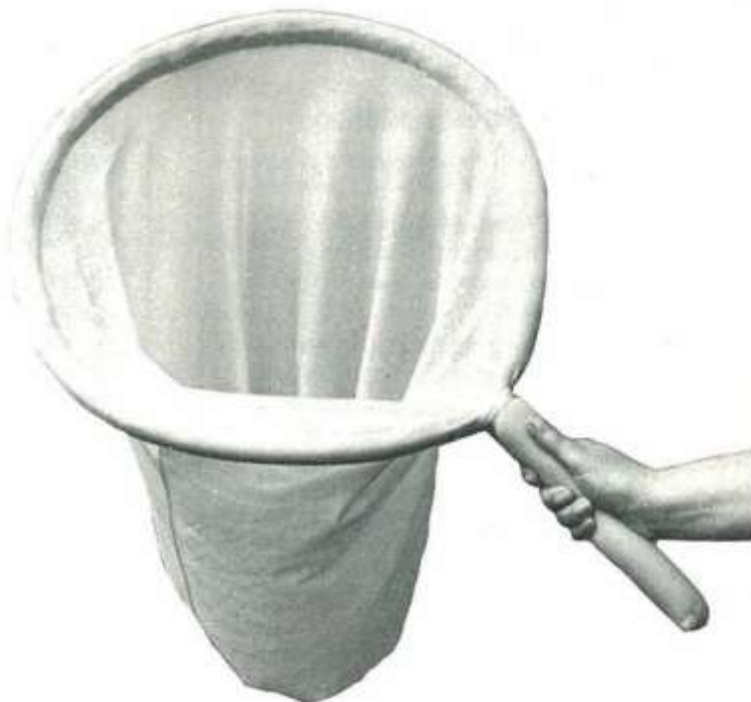

jes eens de aandacht te vestigen. Aan welke eisen moet nu een veilig vangnet voldoen. Het moet voldoende groot zijn, afgestemd op de persoon die het hanteert en op de soort vogels die men houdt. Vaste maten zijn dus moeilijk te geven.

Het handvat en de ronding waaraan later het net wordt bevestigd kan het beste van aluminium worden gemaakt; licht en goed handelbaar. Zowel het handvat als de ronding dienen zorgvuldig te worden bekleed met schuimplastic. Het net moet worden gemaakt van een fijne redelijk dicht geweven dunne stof waarin pootjes en snavel niet verward kunnen raken. Op foto 1 ziet u dat de basis van het vangnet is vervaardigd van een aluminium gordijnrail, mooi rond gebogen en de beide uiteinden die het handvat vormen met twee boutjes stevig aan elkaar bevestigd. Hierna wordt dat gemaakte twee maal met schuimplastic omwikkeld en vastgenaaid. Foto 2 toont u het complete **veilige** vangnet. Het is allemaal erg simpel en gemakkelijk, uiteraard met behulp van moeder de vrouw, zelf te maken. Nog even wil ik benadrukken dat de grootte van het vangnet afhankelijk is van in hoofdzaak de soort vogels die men houdt.

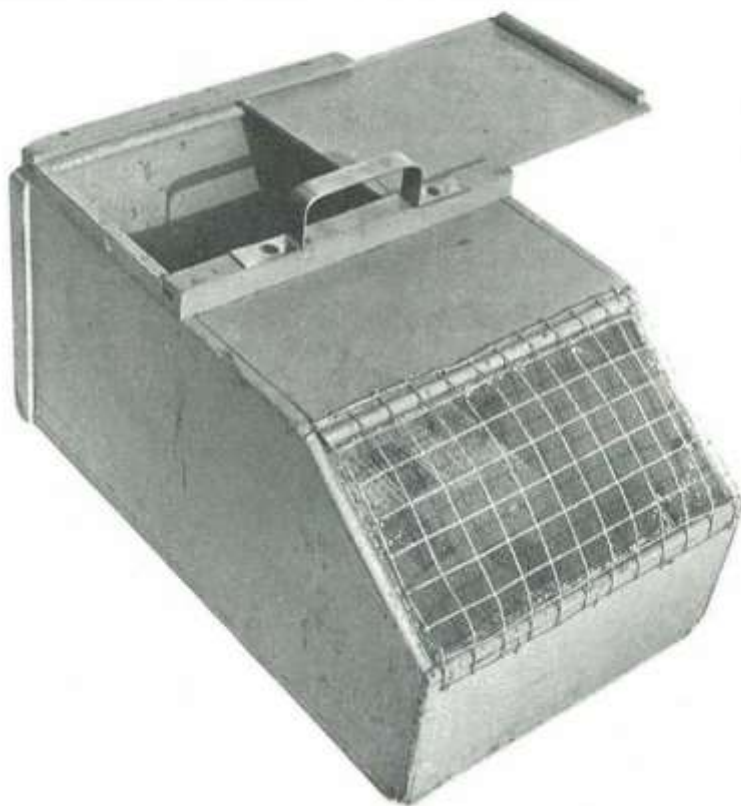
Met het oog op veiligheid zouden we ook best eens wat meer aandacht mogen schenken aan het transportkistje. Er zijn talloze modellen waarvan er helaas toch nog veel zijn die nu niet bepaald erg veilig voor de vogels zijn. Een beetje meer aandacht en doordinken is in deze dacht ik wel op zijn plaats.

De foto toont u een transportkistje dat eenvoudig zelf is te maken. Afmetingen zijn variabel, het gaat om het systeem. Door middel van een schuif is de opening zelf te regelen. Is de schuif geheel geopend dan is er een ruimte van 15 x 21 cm. Het kistje is 12 cm hoog waardoor het onmogelijk is dat vogels opvliegen waardoor ze zich zouden kunnen beschadigen. Het schuine 'open' gedeelte is eerst bespannen met nylon horregas en en daarboven, als extra beveiliging, met voliëregas. In aanraking komende met het horregas zullen de vogels zich niet kunnen beschadigen of verwonden. Houdt de transportkist ook altijd schoon. Over het vervoer zelf wil ik ook nog enkele puntjes benadrukken. Zet nooit een kistje met vogels zo maar op de grond. Bij vervoer per auto is de beste plaats op de achterbank; zeker niet op de bodem of in een afgesloten kofferruimte. Als laatste

nog even dit: Als u te doen heeft met schuwe vogels zorg er dan zeker voor dat het transport rustig en beheerst verloopt. Maar al te vaak zijn dergelijke

vogels gevoeliger voor stress dan rustige vogels. Mag ik het hierbij laten? Veel succes met uw knutselwerk.

usel

De!

404

INSECTICIDE

Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden, enz.

Bij toepassing volgens gebruiksaanwijzing veilig voor hogere dieren, zoals vogels, en mensen.

In flessen van 200 ml., ½ liter, 1 liter.
Blikken van 5 en 10 liter.
Spuitsbussen van 12 oz. en 18 oz.

NIEUW

404

Nestbuitjes

ter bescherming van jongen en poppen.
AFDOENDE GOEDKOOP PRACTISCH
W. ROUPPE VAN DER VOORT

Populierstraat 121-123 - 2565 MK Den Haag - Tel. 070-60 23 84

INTERNATIONALE HOBBY-BOEKHANDEL LOCHEMSEWEG 75 - 7215 RA JOPPE (Gorssel)

Encyclopedie v.d. Vogelliefhebbers
4 delen cont. of 12 x F. 30,-

Het Vogelparadijs in kleuren
10 delen cont. of 10 x F. 18,-

Het grote kanarieboek, met 80 kleurenfoto's,
en 182 blz. geill. tekst 6 x F. 10,50

Het grote kleurparkietenboek (grasp.)
64 kleurpl., 200 blz. geill. tekst 6 x F. 10,-

Austr. pap. en parkieten, 32 pg. kleurenfoto's en
184 blz. tekst cont. of 6 x F. 10,-

BLANKESTIJN'S PET FARM B.V.

Turbinestraat 22
3903 LW Veenendaal
Telefoon 08385-14530

Wij vragen te koop:
alle soorten kleur-,
zang- en postuur-
kanaries.

CREA broedkooien HOLLAND

- Crea broedkooien zijn vervaardigd uit gemakkelijk te reinigen platen en afgewerkt met aluminium en PVC profielen.
- Leverbaar in vele afmetingen met diverse uitneembare voorfronten.
- Geschikt voor kanaries, vinken, agaporniden, parkieten, etc.
- Niet te overtreffen in kwaliteit en afwerking.
- Ook leverbaar met onderbouw voorzien van schuifdeuren.
- Concurrerende prijzen.
- Reeds vele tevreden gebruikers.
- Specialiteit wisselbroedkooien voor kanaries.
- Overtuig uzelf in onze toonkamer.

Houtverwerkende Industrie CREA B.V.

Ambachtstraat 40a - Postbus 114 - 8260 AC Kampen
Telefoon 05202-20492(na 5 uur 05202-15696)

G.J. van Gelder b.v. Zaandam Holland

VOGELZADEN

130 jaar ervaring in vogelzaden

tel.: 075-311211

Uitsluitend verkrijgbaar in de dierspecialzaak

KORTE BERICHTEN

VOGELVERGUNNINGEN D

Nog even ter herinnering, zij die vogelvergunningen D willen aanvragen voor de dit jaar gekweekte en met K-ringen geringde wildzang, dienen dit te doen middels de reeds eerder toegezonden formulieren welke voor 1 september a.s. moeten worden opgezonden aan de Controleur Vogelwet met wie ze in contact staan.

AANVRAAG TENTOONSTELLING 1984/1985

De aanvraagformulieren, IN DRIEVOUDE, voor de tentoonstelling 1984/1985, dienen vóór 15 september a.s. in het bezit te zijn van de betreffende districtsvoorzitter.

BESTELLINGEN CENTRAAL MAGAZIJN

Bestel vooral tijdig de materialen die u voor uw komende tentoonstelling denkt nodig te hebben zoals keurlijsten voor alle te verwachten vogels, kooinummers etc. Maak gebruik van het bestelformulier en denk vooral ook aan gelijktijdige overmaking van het verschuldigde bedrag, inclusief f5,- voor porti. Raadpleeg ook nauwkeurig de prijslijst die u in uw bezit heeft maar die u ook kunt aantreffen in het julinummer van dit maandblad.

KWEEKNUMMERS

Ieder lid mag slechts één kweeknummer hebben ook als men lid is van meerdere afdelingen. Afdelingssecretarissen doen er verstandig aan om bij de inschrijving van een nieuw lid aan ze te vragen of ze alreeds elders lid zijn en derhalve een kweeknummer hebben. In voorkomende gevallen moet dat kweeknummer op de mutatielijst worden vermeld.

JEUGDLEDEN

Reglementair is met tot 18 jaar jeugd- of aspirant lid. Indien men de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt wordt men als volwassen lid beschouwd per de eerste van het kwartaal volgend op de maand waarin genoemde leeftijd is bereikt. Dit geldt voor zowel tentoonstellingen als voor de contributie.

RINGENBESTELLING 1984

In het julinummer heeft u uitgebreid over het bestellen van ringen kunnen lezen. Wij wijzen er nog op dat geen ringenbestellingen mogen worden aangenomen van leden waarvan het kweeknummer niet exact bekend is. Het juiste kweeknummer is vermeldt op de wikkel van het maandblad. Ringencommissarissen worden dringend

verzocht met deze regel rekening te houden. Tevens wordt met klem verzocht om de verzamelstaten vooral duidelijk en met BLOKLETTERS in te vullen. Dit voorkomt fouten.

VAN DE TECHNISCHE COMMISSIES

Zangkanaries: De technische commissie zangkanaries zal het komende tentoonstellingsseizoen proeven nemen met het zgn. klankbord. Een drietal afdelingen zijn daar voor aangewezen. Het is niet de bedoeling dat andere dan bedoelde drie afdelingen tijdens de keuringen ook gebruik maken van klankborden. Vervolgens zijn er door genoemde technische commissie, richtlijnen voor het houden van zangwedstrijden samengesteld. In de maand oktober zullen deze richtlijnen naar de afdelingen worden gezonden. Mocht u er al eerder behoefte aan hebben, schrijf dan even naar het bondsbureau. Voorts wordt er gewerkt aan het samenstellen van lesmateriaal voor de opleiding keurmeester zangkanaries. Mocht u als ervaren kweker daaraan een steentje kunnen bijdragen, neem dan contact op met de heer W.J.P. Vermeij, secretaris van genoemde technische commissie. De heer T. Diepenhorst (waterslagers) heeft inmiddels als keurmeester bedankt.

Kleur-vorm- en postuurkanaries: De heer J.K. Brinkman kan het komende seizoen geen keuringen verrichten. De heer L. Dolmans is verhuisd naar Obrechtrode 60, 2717 DE Zoetermeer, telefoon 518700.

Tropen etc.: De heer A. Vorstuis (grasparikoeten) is verhuisd naar Dorpsstraat 1, 6731 AS Otterloo, telf. 08382 - 1674.

Alle technische commissies willen nog eens benadrukken dat na de keuringen de betreffende keurlijsten door de TT-secretariaten dienen te worden voorzien van de naam van de inzender, het volgnummer van de ring en een afdelingsstempel.

OVERLEDEN

J. Gouka, Coevorden; W.A. Rijnhoud; J.C. Sonka, Tiel; J. v. Beek, Ermelo; J. Woelders, Hardenberg; J. Jansen, Musselkanaal; K. de Wit, Ammerzoden; J. de Ridder, Nw en St Joosland; H. Kruissen en C. Meesters, Drunen; L.F. Baas, Stad a n Haringvliet; W. Mobergs en J. Heldens, Limbricht; J.P. Bakker, Genemuiden; B.F. Kempers, Hilloo; G.H. Kierkeis, Heijthuisen; S.J. Visser, Harkema; H. Klungel, Wieringerwerf; J.F. Dienaar, IJmuiden.

Dat zij rusten in vrede.

VOGEL '84

meer dan 8000 vogels in honderden soorten.

De GROOTSTE INTERNATIONALE VOGELSHOW van Nederland.

Van 12 t/m 15 januari 1984
in HET TURFSCHIP te BREDA

EEN GRANDIOZE JUBILEUMSHOW

Geopend:

Donderdag	12/1 van 14-22 uur
Vrijdag	13/1 van 10-22 uur
Zaterdag	14/1 van 10-19 uur
Zondag	15/1 van 10-17 uur

VRAAG EN AANBOD

Announces voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', betrekking hebbend op tentoonstellingen, vogelmarkten, aan-er verkoop en ruil van vogels, kooien, vogelboeken etc. van zuiver particuliere aard f 12,50 tot 100 letters. Boven 100 letters 15 ct. per letter meer. Advertenties dienen vóór de 25e van de maand voorafgaande aan de datum van verschijning onder gelijktijdige betalingovermaking van het juiste bedrag te worden toegezonden aan het bondsbureau, postbus 74 te Bergen op Zoom. Na ge noemde dag ontvangen advertenties worden in het na eejderbedoelde nummer te verschijnen volgende nummer opgenomen. Gel den voor deze te laat binnengekomen advertenties worden niet geretourneerd. Men wordt dringend verzocht de tekst van de adve rtenties getypt of in duidelijk leesbaar schrift op te geven. Onduidelijk geschreven advertenties worden geretourneerd.

1-0 = MAN

0-1 = POP

1-1 = KOPPEL

TE KOOP

- RK zwkgoulds, edelz., zilvb., jap. m, gevr. 0-1 emblema en 0-1 witbrv. A. Walraven, Lidewijdestr. 19, Hoogvliet, 010 - 385807.
- Wit- en lilborst Goulds en split, kortstaarten, cap. sizen, geringd '83. W. Boon, Heer Frederikstr. 24, IJsselstein, 03408 - 82097.
- 12 brkooien, 40x30x35 cm 1 koop / 100,-. zkgoulds, gordels, getwtk. zebra's m/z kap, inr. ino gordels, Goulds poppen, mog. tel. 072 - 126215.
- Goulds (ook witborst en split), binsenastriden, zuiver natuur-broed. G. Bakker, Zuiderstr. 54, Rijssen, 05480 - 15846.
- Albino en lutino (hooggeel) kan. en split hiervan, geent, Raza Espagnol (voorouders spaanse import) P. v.d. Linden, Teldersweg 39, Rhenen, Tel. 08376 - 3869 (ma t/m vrij na 18.00 uur, weekend na 10 uur).
- Gele rietv. rkpapam, gordel/ino, Goulds, vuurv., bikopbilfzant, zilvergr. C. v.d. Borst, Waldhoornln. 136, Etten Leur, 01608 - 33466.
- Vogelkwekers opgelet hier is uw keus op broedbakjes alle soorten vanaf f 1,25. Lopers gr en kl zaadmolens met garantie f 45,-. In aug sept okt 10% korting Dudok, Noord Berghmoeren 152, Breda, 076 - 412102.
- Gele halsbanden, swift, geelmasker sperling. K v.d. Lei, Moerheimstr. 186, Dedemsvaart, 05230 - 13783.
- G+Zcherry, dgr/zilv. lut, alb, mauve, cob, dgr/bl, olijf/bl, dgr/cin, cin, wtm, cobaltwitm, pers. bl, geel, groen. 08811 - 3819 bgg 08819 - 1600.
- Splendid gr en rb turq, elegant, blauwvleugel, bourkes geel en split, rosella's, berg. gr. twenty eight, prinses, bleekkop, stanley, valk, red cap, halsband in groen, geel, isabel en split voor isabel, geringd eigen broed '83. NOZ, Winters Marknesse, 05274 - 1906.
- Carolina, mandarijn, kroon, peposaca, chili sminet of ruilen voor gordels, diamantvinken. H. Wöginger, 01140 - 14416.
- Rcollis incinn en spl, bicinn en spl, dogroencinn en spl, kobaltcinn en spl, zilv en spl, witmask en spl, mauve, kobalt, jap geel en spl, lutino, albino, kwk in spl x lutino, spl x cinn, kob x olijf. B. Erdsieck, Seringenstr. 12, Zwolle, 038 - 211483.
- Een voliëre, nachthok 230x230, vlucht 300 x 230. Geheel uit-neembaar, 05700 - 52971.
- Engelse grasparkieten van goede kwaliteit en afstamming, div. kleuren. J. v. Helvoirt, Kaatsheuvel 04167 - 74117.
- Eng gras in div. kleuren. A-kweker G. Bulwalda, Plataanstr. 2, Puttershoek, 01856 - 1622.
- Witte spits en splitmannen, witte gordels en splitmannen en witborst Goulds en split. H. ten Have, Wambuisstraat 2 d Zutphen, 05750 - 21160.
- Wegens omstandigh. beëindiging hobby. Mooie gezonde forse vogels tegen redelijke prijzen. 125 kanaries, zilvbr pastel en split, 20 rijstvogels isbale en wit (broedrijp). C. v. Arkel, Brusselstr. 2, Haarlem. 023 - 337449.
- Gordels, rkpapamadine, rk Goulds, jap. meeuw. J. Baemans, Bredaseweg 171, Roosendaal, 01650 - 50207.
- Zebravinken, grijsvl. bruinvl. en zwartborst grijs, 04495 - 3925 Stein Lb.
- 1-1 gik Gould witb en split, 3-3 rk Gould witb en split. Reigersweg 16a, Apeldoorn, 055 - 334938.
- Van topkweker eng. grasparkieten div. kleuren ook lutino. J. Stuiver, Stellingstr. 35, Klazienaveen 05913 - 16702.
- Witborst Goulds en split ek 1982, gk binsenastride. P. Westland, Walkade 35 IJsselstein, 03408 - 85063.

- Blauwgele ara's handtam, geboren 20-6-83, geringd. Blauwvoor-hoofdamazonen handtam geboren 27-6-83. W. Hoek, 01677 - 2645.
- Cap. sizen, zwksizen en kl. cubavinken, natuurbroed 83. C. Mol, Pr. Irenestraat 12b, Dinteloord 01672 - 3429.
- 2-2 derbyan ook jongen van 1983 verder goudvoorhoofd mais, melinura, goudkap 1983, penant, bergen, prinses, port-lincoln, pat. rotsparkieten, 2-1 rosebaard-jonge rosebaard en pruimekop '83, bonte valken en colli's. G. Esthuis, Theresiastraat 17, Borne, Tel. 074-662067.
- Ros. collies in d. groen/bl., olijf/bl., cobalt, mauve, witmasker, appelgr./witm. lutino, albino, gold. cher., zilver cher., jap. geel, bl. +gr. cinn. gr. alexander, pat. rotsp., +verg. bl. pers., fisherie, forpus groenst., ook ruilen voor passende vogels. J. Mol, Fort. Oranje-str. 2, Rijnsbergen, Tel. 01606-2745.
- Kwek 1983: 3 lut., hisb., 3 port l., 1 pruimk., 2-2 strosor., 1 rb. baardp., t. colli's, olijf, lut., en split, dgr., g. ch./zilv., bl. zilver, dgr./bl. jonge vogels. 0-2 roodvl. 0-1 vkl., 1-0 pennant, alle ur. personata geel en bl. E. Claes, E. van Dorenl. 74, 3600 Genk, België. Tel. 011/382387.
- Groennek lori's ek. onverwant, grijsrugdw. papagaaitjes ek. gevr. 0-1 ornaalori. L. Evers, Demstr. 72, Hoensbroek. Tel. 045-218235.
- Ros. Coll. in diverse mutaties, 1-1 tele fisherie overjarig 2x 1-0 barrand., fisherie in wildkleur, gevr. ara severa pop. C.R. Madarie, Mr. Ludwigstr. 38, Gastricum. Tel. 02518-50962.
- Diamantvinken, ceres, roodkopamadines, isabelrijstvogels, en zebravinken. G. Nikamp, Hademanstr. 16, Heeten. Tel. 05726-1781.
- Australisch, afrikaans, mexicaans grote en kleine parkieten, vogelkwekerij de Prachtvink, Langstr. 253, Gendt. Tel. 08812-2231.
- Bonte rk. p. am. en split, geelstuit diam. vinken + split, witbuik zon astr. +gew. zon astr. of ruilen voor austr. pr. vinken. H. Bakker, Wingerdstraat 19, Den Helder, Tel. 02230-17354.
- Australisch, afrikaans, mexicaans grote en kleine parkieten, Vogelkwekerij De Prachtvink, Langstraat 253, Gendt. Tel. 08812-2231.
- Turq. groen, bont, geel en isabel, slendib bl. pastelbl., en witborstbr., rose en fallow bourks, lutino elegant + div. splitten. J. van Esch, Maanstraat 2, 2310 Rijkevorsel. Tel. 0313122437.
- Rose bourkes + spl. m. zeegr. splendid, zwkwt gould, dornastr., diamantv., rk kst papam, alles uit buitenvol. C. Sterk, Stationsstraat 33, Tynaarlo, 05921 - 3209.
- Geelbuik turq. onverwant, ruil mij passende vogels in. H. Wiendels, Cereskade 9, Stadskanaal, 05990 - 13231.
- Jaargangen 1972 t/m 1982 van Onze Vogels. N.o.z., W. v. Rijswijk, Molensingel 2, Rotterdam, 010 - 372093.
- Kikan. brivoor, Phivoor, zphaeo, zbruin, zagopaal, zag spl. opaal, res. wit. Vele malen kamp. J. Jansen, Zandstr. 32, Oosterhout Gld, 08818 - 1601.
- Witborst Goulds en split natuurbroed, kapuzensizen overjarigen en jonge. H.J. Nitert, Gr. Ottostr. 97, Rijssen, 05480 - 14973.
- Kapuzensijsjes natuurbr. 82-83. A. Donselaar, Pluivierenlaan 43, Bithoven, 030 - 792179.
- Kan EK 1983 ormozaiek roodoo, J. Jonkergouw, Emmaplein 23 Bladel, 04977 - 2911.
- Div. zebravinken o.a. zb grijs en bruin, orborst split. Alleen na tel afspraak. n.o.z., S. Dijkstra, Koornmarkt 4, Dokkum, 05190 - 2848.
- Bourkes in geel en split, blauwvleugels, turquoise, prinses, kakariki. J. v. Strijdhoven, Echternachstr. 11, Diessen, 04254 - 1782.
- Molukkenkaketoe geringd in 1982, zeer tam. Geelvoorhoofdama-zonen papegai en pim 12 parkietengas 1 m hoog, maaswijde 5 x 5 cm nieuw op rot. 05280 - 73493.

Fauna Metaalwaren b.v.

Hoofdstraat 138a - Tel. 04167-7 41 14
Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

Alles voor de kweker zoals:

Allerlei soorten nestmateriaal o.a.:
sharpi - cri - cocos en sisal
Diverse soorten nestjes en nestkastjes
Kiemapparaat voor dagelijks
gekiemd zaad.